

บทที่ 3

แนวคำพิพากษาศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาต่องค์ประกอบภายในของ ความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์

ตามมาตรา 38(1) แห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (The Statute of International Court of Justice) ได้กำหนดแหล่งที่มาของกฎหมายระหว่างประเทศไว้ ดังนี้

ศาลมีหน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาทที่ยื่นฟ้องต่อศาลให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศดังต่อไปนี้

- (1) สนธิสัญญาที่ได้วางหลักอย่างชัดแจ้งและเป็นที่ยอมรับระหว่างรัฐภาคี
- (2) จารีตประเพณีระหว่างประเทศที่เป็นหลักฐานแห่งการปฏิบัติโดยทั่วไปและได้รับการยอมรับว่าเป็นกฎหมาย
- (3) หลักกฎหมายทั่วไปที่ได้รับการยอมรับจากนานาประเทศ
- (4) แนวคำวินิจฉัยของศาลและคำสอนของผู้เชี่ยวชาญกฎหมายระหว่างประเทศ เป็นที่มาลำดับรองของกฎหมายระหว่างประเทศ

มาตรา 38 แห่งธรรมนูญศาลระหว่างประเทศนี้มีได้กำหนดลำดับศักดิ์ของที่มาของกฎหมายระหว่างประเทศใน 3 ลำดับแรก อันได้แก่ (1) สนธิสัญญาระหว่างประเทศ (2) จารีตประเพณีระหว่างประเทศ และ (3) หลักกฎหมายทั่วไป อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงนั้น สนธิสัญญาและจารีตประเพณีระหว่างประเทศเป็นที่มาอันดับแรกของกฎหมายระหว่างประเทศ

แม้คำวินิจฉัยของศาลจะเป็นที่มาลำดับรองของกฎหมายระหว่างประเทศในการใช้และการตีความกฎหมายระหว่างประเทศก็ตาม แต่คำวินิจฉัยของศาลก็มีความสำคัญเพราะเป็นหลักฐานแห่งการมีอยู่ของจารีตประเพณีระหว่างประเทศว่ามีการยอมรับจารีตประเพณี

ระหว่างประเทศนั้นว่าเป็นกฎหมายและมีทางปฏิบัติของรัฐในเรื่องนั้นๆ อย่างไร อีกทั้งยังอาจเป็นตัวชี้วัดการเกิดขึ้นของหลักกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไปอีกด้วย

ในบริบทของการยุยงให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์นั้น แม้จะมีกฎหมายระหว่างประเทศที่ครอบคลุมเกี่ยวกับสื่อที่สร้างความเกลียดชัง (media hate speech) อยู่บ้าง เช่น การพิจารณาคดีภายใต้ศาลทหารระหว่างประเทศแห่งนูเรมเบิร์ก แต่ก็ยังไม่มีการวางบรรทัดฐานทางกฎหมายระหว่างประเทศที่แน่นอนในเรื่องนี้ แต่การพิจารณาคดีช่วงก่อนการเกิดขึ้นของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดากลายได้ศาลทหารระหว่างประเทศแห่งนูเรมเบิร์กก็ถือเป็นจุดกำเนิดของปรัชญากฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับการพูดเพื่อสร้างความเกลียดชังในเวลาต่อมา

ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดามีการดำเนินคดีสำคัญในความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ 4 คดี ได้แก่ คดี Prosecutor v. Jean-Paul AKAYESU และคดี Prosecutor v. Juvénal KAJELIJELI อันเป็นการดำเนินคดีต่อผู้นำชุมชนที่ชักชวนโดยตรงต่อประชาชนท้องถิ่นให้ก่อความรุนแรง และคดี Prosecutor v. Ferdinand NAHIMANA, Jean-Bosco BARAYAGWIZA & Hassen NGEZE หรือที่รู้จักกันในชื่อ “คดีสื่อ (Media Case)” อันเป็นกรณีที่ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาจัดการต่อความรับผิดชอบของนักข่าวที่ใช้สื่อสิ่งพิมพ์และวิทยุในการสร้างความรุนแรงต่อชาวตุตซี และคดี Prosecutor v. Simon BIKINDI ที่เป็นคดีแรกที่ถูกดำเนินคดีเพื่อการยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ผ่านดนตรี ดังนั้น ในบทที่ 3 และ 4 จึงมุ่งศึกษาแนวคำพิพากษาของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาเพื่อสร้างความชัดเจนให้แก่การใช้และการตีความองค์ประกอบความผิด และเนื่องจากแต่ละคดีมีข้อเท็จจริงที่แตกต่างและอาจนำไปสู่การวินิจฉัยข้อกฎหมายที่ต่างกันไป จึงจะเป็นการกล่าวถึงข้อเท็จจริงในแต่ละคดีและองค์ประกอบภายในของความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ในบทที่ 3 และจะได้กล่าวถึงแนวคำพิพากษาของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาเกี่ยวกับองค์ประกอบภายนอกของความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ในบทที่ 4 ต่อไป

3.1 ข้อเท็จจริงของคดีภายใต้ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาเกี่ยวกับความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์

เนื่องจากข้อเท็จจริงในแต่ละคดีมีความแตกต่างกันและมีนัยสำคัญต่อการวินิจฉัยข้อเท็จจริงของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดา ผู้เขียนจึงขอกล่าวถึงข้อเท็จจริงของทั้ง 4 คดีพอสังเขป ดังนี้

3.1.1 คดีหมายเลข ICTR-96-4-T ระหว่าง Prosecutor v. Jean-Paul AKAYESU¹

Jean-Paul AKAYESU เป็นประชากรชาวรวันดามีตำแหน่งเป็นนายกเทศมนตรีของชุมชน Taba เขตการปกครอง Gitarama ในประเทศรวันดา ณ เวลาที่อาชญากรรมที่ฟ้องร้องได้ถูกกระทำลง²

ประเทศรวันดาแบ่งออกเป็น 11 เขตการปกครอง แต่ละเขตการปกครองถูกปกครองโดยเจ้าเมือง และเขตการปกครองยังแบ่งย่อยออกเป็นชุมชน ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจของนายกเทศมนตรี (bourgmestre) นายกเทศมนตรีของแต่ละชุมชนจะได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐ ตามคำแนะนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังนั้น ในรวันดา นายกเทศมนตรีจึงเป็นบุคคลที่ทรงอำนาจมากที่สุดในชุมชน อำนาจโดยข้อเท็จจริง (de facto authority) ของเขาในพื้นที่ยิ่งใหญ่มากกว่าอำนาจโดยกฎหมาย (de jure authority) อย่างมีนัยสำคัญ

Jean-Paul AKAYESU เกิดในปี ค.ศ. 1953 ในเขต Murehe ชุมชน Taba ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีของชุมชนดังกล่าว ตั้งแต่เดือนเมษายน ค.ศ. 1993 จนถึงเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1994 โดยก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายกเทศมนตรี เขาเคยเป็นครูและผู้ตรวจการโรงเรียนในชุมชน Taba

ด้วยตำแหน่งนายกเทศมนตรี Jean-Paul AKAYESU จึงถูกตั้งข้อหาจากการบริหารงานในหน้าที่บริหารและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในชุมชนของเขา ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจ

¹ Prosecutor v. Jean-Paul AKAYESU Judgment, ICTR Case No. 96-4-T (Trial Chamber) (2 September 1998) [ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า AKAYESU Judgment].

² AKAYESU Judgment, para. 1.

ของเจ้าเมืองอีกทีหนึ่ง Jean-Paul AKAYESU จึงมีอำนาจควบคุมบริหารเหนือตำรวจในชุมชน (communal police) และตำรวจติดอาวุธอื่น (gendarmes) ที่จัดวางกำลังอยู่ในชุมชนของเขา อีกทั้งเขายังต้องรับผิดชอบต่อการบังคับใช้กฎระเบียบและการบริหารงานยุติธรรม โดยอยู่ภายใต้อำนาจของเจ้าเมืองเพียงคนเดียว และ Jean-Paul AKAYESU ถูกกล่าวหาว่า

“เมื่อเช้าวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1994 ภายหลังจากการฆาตกรรม Sylvère Karera นั้น Jean-Paul AKAYESU ได้นำการชุมนุมในเขตการปกครอง Gishyeshye โดยเขาให้การยอมรับต่อความตายของ Sylvère Karera และกระตุ้นประชากรให้กำจัดผู้สมรู้ร่วมคิดกับกลุ่ม RPF ซึ่งเป็นที่เข้าใจของบรรดาผู้ที่เข้าร่วมชุมนุมนั้นว่าหมายถึงชาวตุตซี โดยมีประชาชนมากกว่า 100 คน เข้าร่วมการชุมนุมนี้ และการฆ่าชาวตุตซีในชุมชน Taba ก็เริ่มต้นขึ้นในเวลาไม่นานนัก หลังจากการชุมนุมดังกล่าว³

ในการประชุมเดียวกันในเขต Gishyeshye เมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1994 Jean-Paul AKAYESU ได้ระบุชื่อชาวตุตซีคนสำคัญอย่างน้อยสามคน ได้แก่ Ephrem Karangwa, Juvénal Rukundakuvuga และ Emmanuel Sempabwa ซึ่งจะต้องถูกฆ่าตาย เนื่องจากการกล่าวหาความสัมพันธ์ของพวกเขาในกลุ่ม RPF และในวันต่อมา Juvénal Rukundakuvuga ก็ถูกฆ่าตายใน Kanyinya และภายในสองสามวันต่อมา Emmanuel Sempabwa ก็ถูกตีด้วยกระบองจนถึงแก่ความตายที่หน้าอาคารว่าการชุมนุม Taba”⁴

ด้วยการกระทำและเข้าร่วมของ Jean-Paul AKAYESU เขาจึงต้องรับผิดชอบอาญาต่อการยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้กระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ตามมาตรา 2(3)(ซี) แห่งธรรมนูญศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดา

คดีนี้เป็นคดีแรกภายใต้ศาลอาญาระหว่างประเทศที่ดำเนินคดีต่อจำเลยในความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ซึ่งศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาได้วางแนวทางการใช้และการตีความบทบัญญัติดังกล่าวไว้อย่างน่าสนใจ ซึ่งศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาในคดีต่อมาได้นำไปใช้เป็นบรรทัดฐานเรื่อยมา

³ Ibid., para. 14.

⁴ Ibid., para. 15.

3.1.2 คดีหมายเลข ICTR-99-52-T ระหว่าง Prosecutor v. Ferdinand NAHIMANA, Jean Bosco BARAYAGWIZA & Hassen NGEZE⁵

คดีนี้มีความสำคัญเนื่องจากเป็นคดีที่วางหลักการสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของสื่อไว้มากมาย อันเป็นสิ่งที่มิเคยได้มีการกล่าวถึงมาก่อนในการพิจารณาทางอาญาระดับระหว่างประเทศตั้งแต่ศาลทหารระหว่างประเทศแห่งนูเรมเบิร์ก คดีนี้จึงทำให้เราได้เห็นว่าสื่อมีทั้งพลังที่จะสร้างสรรค์และทำลายคุณค่าพื้นฐานแห่งการเป็นมนุษย์ได้ และการกระทำดังกล่าวของสื่อย่อมนำมาซึ่งความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ของผู้กระทำ ทำให้ผู้ที่มิอำนาจควบคุมสื่ออื่นๆ ต้องรับผิดชอบที่เกิดขึ้นด้วย⁶ โดยในคดีนี้ Ferdinand NAHIMANA, Jean-Bosco BARAYAGWIZA และ Hassen NGEZE ถูกฟ้องต่อศาลอาญาระหว่างประเทศแยกกัน แต่ได้รับการรวมการพิจารณาเป็นคดีเดียวกัน จึงขอกล่าวถึงข้อเท็จจริงของจำเลยแต่ละคนตามลำดับดังนี้

(1) Ferdinand NAHIMANA

Ferdinand NAHIMANA เกิดเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 1950 ในชุมชน Gatonde เขตการปกครอง Ruhengeri แห่งวันดา เขาเป็นศาสตราจารย์ด้านประวัติศาสตร์และคณิตศาสตร์ของคณะอักษรศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยวันดา ในปี ค.ศ. 1980 เขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการสำนักงานสารสนเทศแห่งวันดา (Rwanda Office of Information: ORINFOR) ซึ่งสำนักงานสารสนเทศแห่งวันดา (ORINFOR) เป็นหน่วยงานที่ควบคุมสถานีวิทยุภายในประเทศซึ่งรวมถึงสถานีวิทยุแห่งวันดา (Radio Rwanda) และดำรงตำแหน่งดังกล่าวมาจนถึงปี ค.ศ. 1992⁷ เขายังเป็นผู้ก่อตั้งสถานีวิทยุ RTLM และเป็นหนึ่งกรรมการบริหารงาน (comite d'initiative หรือ Steering Committee) ของสถานีวิทยุ RTLM อีกด้วย

สถานีวิทยุ RTLM เริ่มออกอากาศในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1993 พยานจำนวนมากให้การถึงความนิยมในสถานีวิทยุ RTLM เมื่อออกอากาศครั้งแรกว่าสามารถพบเห็น

⁵ Prosecutor v. Ferdinand NAHIMANA, Jean-Bosco BARAYAGWIZA, and Hassen NGEZE Judgment, ICTR Case No. 99-52-T (Trial Chamber) (3 December 2003) [ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า NAHIMANA et al. Judgment], para. 10-19.

⁶ NAHIMANA et al. Judgment, para. 8.

⁷ Ibid., para. 5.

ประชาชนฟัง RTLM ในทุกที่ การออกอากาศของสถานีวิทยุ RTLM เป็นหัวข้อการสนทนาทั่วไปในบ้าน สำนักงาน ร้านอาหารและบนถนน เกือบทุกคนจะมีวิทยุและฟัง RTLM ภายหลังจากวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1994 ทหารกองหนุนที่ปิดถนนอยู่ก็ฟัง RTLM และวิทยุกับอาวุธก็เป็นสองสิ่งสำคัญที่สามารถเห็นได้จากการปิดถนน

ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาพบว่า การออกอากาศของสถานีวิทยุ RTLM เป็นวิธีการในการสร้างทัศนคติด้านชาติพันธุ์ ด้วยการสนับสนุนความรู้สึกรังเกียจและความเกลียดชังต่อประชากรชาวตุตซี การออกอากาศของสถานีวิทยุ RTLM ได้เรียกให้ผู้ฟังค้นหาและหิบบอาวุธขึ้นมาต่อต้านศัตรู ซึ่งศัตรูนั้นได้ถูกระบุว่า คือ กลุ่ม RPF, Inkotanyi, Inyenzi และผู้สนับสนุนกลุ่มเหล่านี้ ซึ่งทั้งหมดนี้ถูกเปรียบเทียบอย่างมีประสิทธิภาพกับกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซีด้วยการออกอากาศเหล่านี้ และภายหลังจากวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1994 ความรุนแรงและความเข้มข้นของการออกอากาศของสถานีวิทยุ RTLM ก็ได้ถ่ายทอดความเกลียดชังด้านชาติพันธุ์และเรียกร้องให้เกิดความรุนแรงมากขึ้น และมีการเรียกร้องอย่างชัดเจนให้ทำลายล้างกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซี

ทั้งก่อนและหลังวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1994 สถานีวิทยุ RTLM ได้ออกอากาศชื่อของบุคคลชาวตุตซีและครอบครัว รวมถึงฝ่ายการเมืองตรงข้ามชาวฮูตู และในบางครั้งประชาชนเหล่านั้นก็ถูกฆ่าเป็นลำดับ และศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาพบว่าในหลายระดับ การตายของพวกเขามีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์จากเหตุแห่งการออกอากาศชื่อของพวกเขาด้วย สถานีวิทยุ RTLM ยังได้ออกอากาศข้อความอันเป็นการกระตุ้นพลเรือนชาวตุตซีให้ออกจากที่ซ่อนและกลับบ้านไป หรือไปที่ปิดถนนอันเป็นที่ซึ่งพวกเขาถูกฆ่าตายเป็นลำดับตามทิศทางที่สถานีวิทยุ RTLM ออกอากาศเพื่อการติดตามความเคลื่อนไหวของพวกเขา

วิทยุเป็นช่องทางสื่อสารมวลชนที่เข้าถึงชาวรวันดาได้กว้างขวางที่สุด และการออกอากาศของสถานีวิทยุ RTLM ก็ใช้ประโยชน์จากประวัติศาสตร์แห่งความมีอภิสิทธิ์ของชาวตุตซีและความด้อยโอกาสของชาวฮูตู และความหวาดกลัวต่อการจลาจลติดอาวุธ เคลื่อนไหวประชากรด้วยการกระตุ้นพวกเขาไปสู่ความบ้าคลั่งแห่งความเกลียดชังและความรุนแรงที่มุ่งโดยตรงไปที่กลุ่มชาติพันธุ์ตุตซี โดยทหารพลเรือน Interahamwe และทหารกองหนุนอื่นๆ ก็ฟังสถานีวิทยุ RTLM และกระทำการตามข้อมูลที่ได้ออกอากาศโดยสถานีวิทยุ RTLM สถานีวิทยุ RTLM จึงกระตุ้นชาวฮูตูให้ฆ่าและสังขข้อความอย่างต่อเนื่องว่าชาวตุตซีเป็นศัตรูและจะต้องถูกกำจัดครั้งนี้และตลอดไป

สำหรับความเป็นเจ้าของและการบริหารจัดการสถานีวิทย์ RTLM รวมถึงบทบาทของจำเลยทั้งสอง ได้แก่ Ferdinand NAHIMANA และ Jean-Bosco BARAYAGWIZA ในสถานีวิทย์ RTLM นั้น ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาพบว่า สมาชิกพรรค MRND จำนวนมากเป็นเจ้าของสถานีวิทย์ RTLM เช่น Juvenal Habyarimana ซึ่งเป็นประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐ เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ที่สุดของสถานีวิทย์ RTLM เป็นต้น รวมถึงพรรค CDR ก็มีบทบาทเป็นผู้นำสถานีนี้อย่างสำคัญด้วยตำแหน่งบริหารระดับสูงผ่านทาง Jean-Bosco BARAYAGWIZA ซึ่งเป็นสมาชิกคณะกรรมการก่อตั้ง (Steering Committee) ของสถานีวิทย์ RTLM และ Stanislas Simbizi ซึ่งเป็นสมาชิกคณะกรรมการบริหาร (Executive Committee) ของพรรค CDR ได้เข้าเป็นคณะกรรมการก่อตั้งของสถานีวิทย์ RTLM ในปี ค.ศ. 1993

ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาพบว่า Ferdinand NAHIMANA และ Jean-Bosco BARAYAGWIZA ต่างก็มีบทบาทในคณะกรรมการก่อตั้งของสถานีวิทย์ RTLM ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมการบริหารที่มีอำนาจควบคุมการบริหารสถานีวิทย์ RTLM อย่างมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่เวลาที่มีการก่อตั้งสถานีนี้นภายหลังวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1994 โดย Ferdinand NAHIMANA เป็นและยอมรับว่าเป็นผู้ก่อตั้งและกรรมการของบริษัท และ Jean-Bosco BARAYAGWIZA ก็เป็นและยอมรับว่าเป็นผู้มีอำนาจสั่งการลำดับรองลงมา พวกเขาเป็นตัวแทนของสถานีวิทย์ RTLM ในการติดต่ออย่างเป็นทางการกับภายนอก ในขณะที่ภายในองค์กรพวกเขาก็ควบคุมการดำเนินการด้านการเงินของบริษัทและรับผิดชอบควบคุมดูแลกิจกรรมทั้งหมดของสถานีวิทย์ RTLM ด้วยการเข้ามาแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อพวกเขาเห็นว่าจำเป็น อีกทั้ง Ferdinand NAHIMANA ยังมีบทบาทเชิงรุกในการตัดสินใจเนื้อหาของการออกอากาศของสถานีวิทย์ RTLM การเขียนบทบรรณาธิการและการให้หนังสือแก่นักข่าวเพื่ออ่าน

ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาพบว่า หลังจากวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1994 Ferdinand NAHIMANA และ Jean-Bosco BARAYAGWIZA ยังคงมีอำนาจทางกฎหมาย (de jure authority) เหนือสถานีวิทย์ RTLM โดยพวกเขาแสดงออกถึงความไม่วิตกกังวลใดๆ ต่อการออกอากาศของสถานีวิทย์ RTLM ถึงแม้ว่าพวกเขาจะรับรู้ว่ามีพลังของผู้อื่นต่อการออกอากาศของสถานีวิทย์ RTLM ก็ตาม โดยต่อมาในช่วงปลายเดือนมิถุนายน หรือต้นเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1994 Ferdinand NAHIMANA ได้แทรกแซงเพื่อยุติการออกอากาศโจมตี General Dallaire และ UNAMIR และความสำเร็จในการแทรกแซงดังกล่าวของเขาจึงเป็นตัวชี้วัดการควบคุมทางข้อเท็จจริง (de facto control) ที่พวกเขาละเว้นการกระทำการภายหลังวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1994

การรับรู้ถึงความรุนแรงของสถานการณ์วิทยุ RTLM ปรากฏจากพยานหลักฐานเกี่ยวกับการติดต่อและประชุมร่วมกันระหว่างกระทรวงสารสนเทศและสถานการณ์วิทยุ RTLM ที่มีความกังวลต่อการออกอากาศของสถานการณ์วิทยุ RTLM ที่แสดงออกอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรก ในจดหมายฉบับหนึ่งที่มีถึงสถานการณ์วิทยุ RTLM เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม ค.ศ. 1993 จากรัฐมนตรี Faustin Rucogoza และความกังวลนี้พัฒนาไปสู่การประชุมเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน ค.ศ. 1993 และการประชุมอีกครั้ง เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1994 ที่รัฐมนตรีเรียกประชุมและมี Ferdinand NAHIMANA และ Jean-Bosco BARAYAGWIZA เข้าร่วมประชุม ซึ่งจำเลยทั้งสองได้รับทราบถึงความกังวลของรัฐมนตรีเกี่ยวกับการที่สถานการณ์วิทยุ RTLM ละเมิดความตกลงที่มีต่อรัฐบาลโดยการสนับสนุนการแบ่งแยกชาติพันธุ์และการต่อต้านความตกลงอรูชา (Arusha Accord) รวมถึงการรายงานข่าวด้วยวิธีการที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานของนักข่าว ซึ่งทั้ง Ferdinand NAHIMANA และ Jean-Bosco BARAYAGWIZA ก็ต่างรับรู้ถึงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากผู้สื่อข่าวของสถานการณ์วิทยุ RTLM หลังจากนั้น สถานการณ์วิทยุ RTLM ได้ออกอากาศเยาะเย้ยความพยายามของรัฐมนตรีที่หิยบายความกังวลข้างต้นและวิจารณ์ถึงความรู้ความสามารถของรัฐมนตรีในการหยุดยั้งสถานการณ์วิทยุ RTLM อย่างไรก็ตาม รัฐมนตรีได้เตรียมนำเรื่องของสถานการณ์วิทยุ RTLM เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นเวลาไม่นานก่อนที่จะถูกฆ่าตายเมื่อวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 1994

นอกจากนั้น Ferdinand NAHIMANA ยังเขียนบทความที่มีหัวข้อว่า "รวันดา ปัญหาและทางแก้" ที่ได้รับการตีพิมพ์ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1993 และออกเผยแพร่อีกครั้งเป็นจดหมายในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1994 อันเป็นบทความที่ Ferdinand NAHIMANA ได้เรียกให้พลเมืองคันทวีที่สุดท้ายในการแก้ปัญหา รวันดา และยุยงเยวชนให้จัดตั้งกลุ่มป้องกันตนเองเพื่อต่อสู้กับกลุ่ม RPF โดยบทความได้ถามหาองค์กรปกป้องพลเรือน ซึ่งประกอบด้วยยุวชนทหารติดอาวุธที่จะต่อสู้กับ "ศัตรู (the enemy)" ซึ่งได้รับการระบุชื่อโดยชัดแจ้งว่า คือ กลุ่ม RPF และให้ความหมายโดยนัยว่าคือ "ผู้สนับสนุนชาวตุตซี (the Tutsi league)" อันเป็นการอ้างอย่างลับๆ ถึงประชากรชาวตุตซี ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1994 Ferdinand NAHIMANA ได้เผยแพร่บทความดังกล่าวของเขาอีกครั้งในระหว่างที่มีการเริ่มดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการจัดตั้งองค์กรยุวชนทหารติดอาวุธ เช่น Interahamwe ในการโจมตีประชากรชาวตุตซีอันเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะเอาชนะกลุ่ม RPF

อย่างไรก็ตาม ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาเห็นว่า การที่บทความดังกล่าวระบุว่าความริเริ่มเช่นนี้ควรได้รับการดำเนินการร่วมกันทั้งจากเจ้าหน้าที่รัฐและ

กองทัพ และเรียกให้เอาชนะ “ศัตรู” นั้น ไม่เป็นการมุ่งให้เกิดความรุนแรงมากไปกว่าเพียงการริเริ่มป้องกันพลเรือนโดยความร่วมมือของกองทัพวันดาเท่านั้น และการที่พยานจำนวนมากที่ให้การถึงการกระทำอันเป็นการเลือกปฏิบัติของ Ferdinand NAHIMANA ในฐานะนักศึกษาต่อนักศึกษาชาวตุตซี ในฐานะอาจารย์ต่อนักศึกษาชาวตุตซีของเขา ในการรับเข้ามหาวิทยาลัยและการเลือกตั้งในคณะและในฐานะผู้อำนวยการของสำนักสารสนเทศแห่งวันดา (ORINFOR) ต่อบุคลากรชาวตุตซีนั้น ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาพิจารณาว่ากรณีนี้ห่างไกลจากข้อหาทางอาญาของ Ferdinand NAHIMANA มากเกินไป⁸

ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาพบว่า Ferdinand NAHIMANA ในฐานะกรรมการของสำนักสารสนเทศแห่งวันดา (ORINFOR) สั่งให้สถานีวิทยุแห่งวันดา (Radio Rwanda) เผยแพร่เนื้อหาของแถลงการณ์ (communiqué) ที่ได้รับการส่งโทรสารจากไนโรบี (Nairobi) จำนวน 6 ฉบับ ซึ่งเป็นเอกสารเท็จที่ระบุว่าพรรค PL (Liberty Party) เป็นอาวุธภายในของกลุ่ม RPF และกำลังวางแผนลอบสังหารผู้นำชาวฮูตู โดยการออกอากาศนี้เกิดขึ้นในเวลา 2-3 วัน ภายหลังจากการประชุมของพรรค PL ในเมือง Bugesera เมื่อวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1992 ก่อนผลลัพธ์เป็นการฆาตกรรมพลเรือนชาวตุตซีหลายร้อยคน การออกอากาศมีขึ้นสี่หรือห้าครั้งในช่วงระหว่างวันที่ 3 และ 4 มีนาคม ค.ศ. 1992 คณะบรรณาธิการได้ตัดสินใจไม่ออกอากาศแถลงการณ์ดังกล่าว เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถยืนยันความถูกต้องแท้จริงของเอกสารได้ แต่การตัดสินใจถูกกลับโดย Ferdinand NAHIMANA ที่เขาเองสารภาพว่า ตนเองมิได้ใช้ความพยายามในการสืบค้นความถูกต้องของการออกอากาศของสถานีวิทยุแห่งวันดา ซึ่งได้แพร่กระจายความหวาดกลัวและปลุกปั่นให้เกิดความรุนแรงต่อพลเมืองชาวตุตซี โดยทำให้ชาวฮูตูเชื่อว่าพวกเขากำลังเผชิญหน้ากับการโจมตีที่กำลังจะเกิดขึ้นและ Ferdinand NAHIMANA ต้องออกจากตำแหน่งผู้อำนวยการของสำนักสารสนเทศแห่งวันดา (ORINFOR) เพราะเรื่องนี้⁹

(2) Jean-Bosco BARAYAGWIZA

Jean-Bosco BARAYAGWIZA เกิดในปี ค.ศ. 1950 ในชุมชน Mutura เขตการปกครอง Gisenyi ประเทศวันดา เขาเป็นทนายความจากการปฏิบัติและมีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการกิจการการเมืองในกระทรวงการต่างประเทศ เขาเป็นผู้ก่อตั้งพรรคฮูตูหัวรุนแรงที่ชื่อว่า

⁸ Ibid., p. 620.

⁹ Ibid., p. 690.

พรรค CDR และสถานีวิทย์ RTLM และเข้ากับ Ferdinand NAHIMANA ก็เป็นสมาชิกของ คณะกรรมการบริหาร (the Steering Committee) อันเป็นองค์กรก่อตั้งสถานีวิทย์ RTLM¹⁰

Jean-Bosco BARAYAGWIZA เคยเป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งหลักของพรรค CDR และมีบทบาทผู้นำในการก่อตั้งและการพัฒนาพรรค CDR ด้วย Jean-Bosco BARAYAGWIZA ถูกมองว่าเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจของพรรค CDR และทำงานบางอย่างหลังจากแห่งร่วมเงาของประธานของพรรค CDR ที่ชื่อว่า Martin Bucyana หรือที่ในทางเทคนิคเรียกว่า ที่ปรึกษาหรือสมาชิกสภาที่ปรึกษา ในช่วงเวลาก่อนเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1994 Jean-Bosco BARAYAGWIZA ได้กลายเป็นหัวหน้าพรรค CDR ในเขตการปกครอง Gisenyi และเป็นสมาชิกของคณะกรรมการบริหารแห่งชาติ (The national Executive Committee) ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1994 ภายหลังการลอบสังหาร Martin Bucyana นั้น Jean-Bosco BARAYAGWIZA ได้รับช่วงอำนาจต่อจาก Martin Bucyana ส่วน Hassen NGEZE ก็เคยเป็นหนึ่งในสมาชิกผู้ก่อตั้งพรรค CDR และมีอำนาจในพรรคดังกล่าว รวมทั้งมีตำแหน่งเป็นที่ปรึกษาของพรรคด้วย แต่ Ferdinand NAHIMANA ไม่เคยเป็นสมาชิกของพรรค CDR

พรรค CDR ถูกก่อตั้งขึ้นเพื่อสร้างความเป็นเอกภาพและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างประชากรส่วนใหญ่ชาวฮูตูและเพื่อแสดงออกถึงความสนใจทางการเมืองของประชากรเหล่านั้น พรรค CDR เปรียบผลประโยชน์ทางการเมืองกับเอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์ ด้วยเหตุนี้จึงเปรียบกลุ่ม RPF ได้กับกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซีและนิยามคำว่าศัตรูว่าหมายถึงกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซี ซึ่งรวมถึงการระบุดังกล่าวให้รวมถึงกลุ่มผู้นำทางการเมืองฝ่ายตรงข้ามด้วย นโยบายทางการเมืองของพรรค CDR สะท้อนอยู่ในนโยบายทางการเมืองและแถลงการณ์สาธารณะของพรรค ซึ่งเริ่มต้นด้วยการตำหนิชาติพันธุ์และเรียกร้องการอยู่ร่วมกันอย่างสันติระหว่างหลายกลุ่มชาติพันธุ์ โดยกล่าวว่าแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์มีผลประโยชน์ทางการเมืองเฉพาะของแต่ละกลุ่มและความเป็นเอกภาพระหว่างกลุ่มทั้งหลายไม่อาจเกิดขึ้นได้ พรรค CDR ได้พิจารณากลุ่ม RPF ว่าเป็นตัวแทนทางการเมืองของผลประโยชน์ของชาวตุตซีที่มุ่งมั่นที่จะใช้กำลังยึดอำนาจกลับคืนสู่ชาวตุตซี ในการแถลงนโยบายของพรรค CDR ก่อนหน้านั้น Jean-Bosco BARAYAGWIZA ได้แสดงความเห็นว่า การใช้กำลังสามารถกระทำได้โดยชอบด้วยกฎหมายในกรณีจำเป็นเพื่อต่อต้านการรุกรานนี้ ในหนังสือแถลงการณ์ที่ออกในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1993 พรรค CDR ได้เรียกให้ประชากรลุกขึ้นและปลดประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรีออกจากตำแหน่ง เนื่องจากการทรยศ

¹⁰ Ibid., p. 6.

ต่อประเทศด้วยการยอมรับความตกลงอรูชา (Arusha Accord) และในหนังสือแถลงการณ์ที่ออกเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1993 ภายหลังการสังหารหมู่ที่เกิดขึ้นและได้รับการอ้างว่าเป็นฝีมือของกลุ่ม RPF พรรค CDR จึงได้เรียกให้ประชากรชาวฮูตู “จงต่อต้านศัตรูและผู้สนับสนุนของพวกมันด้วยทุกวิธีการที่เป็นไปได้” โดยให้นิยามศัตรูว่าหมายถึงกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซี

พรรค CDR เป็นพรรคของชาวฮูตูและการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของพรรคก็ไม่เปิดโอกาสให้ชาววันดาชาติพันธุ์ตุตซีให้เข้าร่วมด้วย นโยบายนี้ได้รับการประกาศต่อสมาชิกและสาธารณชนโดยชัดแจ้งโดย Jean-Bosco BARAYAGWIZA และ Hassen NGEZE ในระหว่างปี ค.ศ. 1994 และในช่วงระหว่างวันที่ 6 เมษายน ถึงวันที่ 17 กรกฎาคม ค.ศ. 1994 Jean-Bosco BARAYAGWIZA ยังคงใช้อำนาจผู้นำอย่างมีประสิทธิภาพเหนือพรรค CDR และสมาชิกของพรรค อีกทั้งการฆ่าชาวตุตซีก็ได้รับการสนับสนุนโดยพรรค CDR

พรรค CDR มีแนวร่วมเยาวชนที่มีชื่อว่า Impuzamugambi ได้กลายเป็นทหารกองหนุนของพรรค CDR และสมาชิกพรรค CDR และยุวชนทหาร Impuzamugambi ก็อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ Jean-Bosco BARAYAGWIZA และกระทำการภายใต้ความควบคุมของเขาในการฆ่าและการกระทำรุนแรงอื่นๆ ให้สำเร็จ การปิดถนนถูกสร้างและจัดกำลังคนโดยยุวชนทหาร Impuzamugambi เพื่อวัตถุประสงค์ในการระบุด่วนบุคคลและการฆ่าพลเรือนชาวตุตซี Jean-Bosco BARAYAGWIZA ได้ออกคำสั่งแก่ยุวชนทหาร Impuzamugambi ที่ปิดถนนว่า “ชาวตุตซีไม่ได้รับอนุญาตให้ผ่านและพวกมันจะต้องถูกฆ่า เว้นแต่พวกมันจะมีบัตรพรรค CDR หรือพรรค MRND” นอกจากนั้น Jean-Bosco BARAYAGWIZA ได้จัดหาอาวุธให้แก่ยุวชนทหาร Impuzamugambi เพื่อวัตถุประสงค์ในการฆ่าตุตซี และยุวชนทหาร Impuzamugambi ก็ได้ร่วมกับทหารพลเรือน Interahamwe ฆ่าพลเรือนตุตซีจำนวนมากในเขตการปกครอง Gisenyi

ในการปรากฏตัวและการเข้าร่วมของ Jean-Bosco BARAYAGWIZA ในการประชุมของพรรค CDR กิจกรรมเดินขบวนและการปิดถนน Jean-Bosco BARAYAGWIZA ได้เรียกประชุมพรรค CDR หลายครั้งและได้พูดในที่ประชุมต่างๆ นั้น โดยสั่งให้แยกชาวฮูตูและชาวตุตซีที่อยู่ี่ประชุมในชุมชน Mutara เมื่อปี ค.ศ. 1991 และได้ขอให้ชาวตุตซี (Bagogwe Tutsi) ทำการ Inkinyemera หรือการเดินรำพื้นเมืองของตุตซี ทั้งในที่ประชุมนี้และในที่ประชุมอื่น ในชุมชน Mutara เมื่อปี ค.ศ. 1993 เพื่อทำให้ชายหน้าและข่มขู่พวกเขาอย่างเปิดเผยว่าจะฆ่าพวกเขา Jean-Bosco BARAYAGWIZA ควบคุมการปิดถนนที่ประจำการโดยยุวชนทหาร Impuzamugambi ซึ่งถูกตั้งขึ้นเพื่อหยุดและฆ่าชาวตุตซี Jean-Bosco BARAYAGWIZA ได้

ปรากฏตัวและเข้าร่วมการเดินขบวนของพรรค CDR ที่มีอาวุธเป็นไม้กระบองพร้อมกับการร้องเพลง "Tubatsembatsembe" หรือ "ทำลายพวกมันกันเถิด (let's exterminate them)" โดยอ้างถึงคำว่า "พวกมัน (them)" หมายถึงชาวตุตซี

Jean-Bosco BARAYAGWIZA ได้มาที่ Gisenyi ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1994 ซึ่งเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์หลังการยิงเครื่องบินเมื่อวันที่ 6 เมษายน พร้อมด้วยอาวุธหนึ่งคันรถบรรทุก ซึ่งประกอบด้วยอาวุธปืนและมีดขนาดใหญ่สำหรับแจกจ่ายประชากรในพื้นที่เพื่อใช้ในการฆ่าพลเรือนชาวตุตซี การแพร่กระจายอาวุธออกไป 3 ชุมชนนี้ เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเพื่อรับผู้โจมตีหน้าใหม่จากบรรดาผู้ที่อยู่อาศัยในเขตชุมชนทั้งสามนี้ และรวมพวกเขาเข้าด้วยกันพร้อมกับการสะสมอาวุธทำให้ในวันเดียวกันนั้นพลเรือนชาวตุตซีอย่างน้อยสามสิบคน ซึ่งมีทั้งเด็กเล็กและคนชราต้องถูกฆ่าตายด้วยอาวุธที่นำมาโดย Jean-Bosco BARAYAGWIZA

(3) Hassan NGEZE

Hassen NGEZE เกิดในวันดา เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม ค.ศ. 1957 ณ ชุมชน Rubavu เขตการปกครอง Gisenyi ของวันดา Hassen NGEZE ได้เริ่มงานครั้งแรกด้วยการเป็นนักหนังสือพิมพ์ในปี ค.ศ. 1978¹¹ และในปี ค.ศ. 1990 เขาก่อตั้งหนังสือพิมพ์เอกชนชื่อ Kangura และดำรงตำแหน่งหัวหน้าบรรณาธิการ (Editor-in-Chief) ของหนังสือพิมพ์ดังกล่าว¹²

Hassen NGEZE เป็นเจ้าของ ผู้ก่อตั้ง และบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ชื่อ Kangura หรือที่แปลว่า "ปลุกให้ตื่น (Wake others up)" โดย Hassen NGEZE ได้ควบคุมการตีพิมพ์และรับผิดชอบต่อนโยบายของหนังสือพิมพ์ Kangura หนังสือพิมพ์ Kangura เริ่มตีพิมพ์ครั้งแรกในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1990 และตีพิมพ์ครั้งสุดท้ายในฉบับที่ 59 เดือนมีนาคม ค.ศ. 1994 ซึ่งเป็นเวลา 1 เดือน ก่อนการเริ่มต้นการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ในวันดา แต่ไม่ปรากฏการตีพิมพ์ระหว่างเดือนเมษายนและเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1994 หนังสือพิมพ์ Kangura เป็นหนังสือพิมพ์ที่เป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและระหว่างประเทศในช่วงเวลานั้น ทั้งยังเป็นหนังสือพิมพ์ที่แพร่หลายที่สุดของชาววันดาตลอดระยะเวลาการตีพิมพ์ โดยมีการตีพิมพ์ใน 2 รูปแบบ คือ ในภาษารวันดา (Kinyarwanda) และภาษาฝรั่งเศส ซึ่งถือเป็นฉบับระหว่างประเทศ

¹¹ Ibid., para. 7.

¹² Ibid., para. 124.

บนปกของหนังสือพิมพ์ Kangura แต่ละฉบับ เริ่มต้นจากเดือน กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1991 ในการตีพิมพ์หนังสือพิมพ์ Kangura ฉบับที่ 10 ปรากฏชื่อเรื่องว่า "เสียงที่ ปลุกและต่อสู้เพื่อประชาชนส่วนใหญ่ (The Voice that Awakens and Defends the Majority People)" โดยคำว่า "rubanda nyamwinshi" มีความหมายว่า "ประชาชนส่วนใหญ่ (majority people)" ซึ่งเป็นศัพท์ที่หนังสือพิมพ์ Kangura ใช้อ้างอิงถึงคนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นชาวฮูตู ศาลอาญา ระหว่างประเทศแห่งรวันดาได้พิจารณาบทความและข้อความจำนวนมากที่คัดลอกมาจาก หนังสือพิมพ์ Kangura โดยมุ่งเน้นไปที่บทความและข้อความที่กล่าวถึงประเด็นของความเป็น ชาติพันธุ์และบทความและข้อความที่ร้องขอให้ผู้อ่านลงมือ

ในจำนวนสิ่งพิมพ์ของ Kangura ที่เผยแพร่ในวันดานั้น "บัญญัติ 10 ประการของชาวฮูตู (The Hutu Ten Commandments)" ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ Kangura ฉบับ ที่ 6 ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1990 ในบทความหัวข้อ "เรียกร้องสำนึกของชาวฮูตู (Appeal to the Conscience of the Hutu)" บทนำของบทความนี้ได้กล่าวเตือนผู้อ่านว่า

ศัตรูยังคงอยู่ท่ามกลางพวกเรา และรอโอกาสที่เหมาะสมของ เขาที่จะลงมือทำลายพวกเราให้ย่อยยับอีกครั้ง

ดังนั้น ชาวฮูตู ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใด จงตื่นขึ้น! จงแข็งแรงแและ เตรียมพร้อม จงทำทุกสิ่งที่เป็นเพื่อยับยั้งศัตรูจากการลงมือโจมตีครั้งใหม่

ส่วนที่สองของบทความมีหัวข้อ "ความปรารถนาของตุตซี (The Tutsi ambition)" ที่พรรณนาถึงชาวตุตซีว่า "กระหายเลือด (bloodthirsty)" และกล่าวอ้างถึงความเชื่อ ของชาวตุตซีที่สืบต่อกันมาถึงความมีอำนาจเหนือของชาวตุตซีต่อชาวฮูตูและ "ความไฝฝันที่ไม่ เปลี่ยนแปลงของตุตซี" ที่จะฟื้นคืนการปกครองโดยชนกลุ่มน้อยชาวตุตซีอีกครั้ง โดยบทความ ดังกล่าวได้อ้างอิงถึงแผนการในปี ค.ศ. 1962 ที่ชาวตุตซีใช้อาวุธสองชนิดที่พวกเขาคิดว่าได้ผลคือ "เงินและสตรีชาวตุตซี" และส่วนหนึ่งของบทความนี้ที่ขึ้นต้นด้วยหัวข้อ "สตรีตุตซี (The Tutsi woman)" ที่กล่าวว่าหญิงชาวตุตซีถูกขายและแต่งงานกับปัญญาชนชาวฮูตูหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูง ชาวฮูตูเพื่อเป็นผู้สอดแนมในแวดวงที่มีอิทธิพลของฮูตูและการจัดการแต่งตั้งต่างๆ ของรัฐบาล และรายงานความลับดังกล่าวไปยังศัตรู อีกส่วนหนึ่งของบทความ ซึ่งรวมถึง "บัญญัติสิบประการ (The Ten Commandments)" ที่ชักชวนให้ชาวฮูตูตื่นขึ้น "เดี๋ยวนี้หรืออาจไม่มีตื่นอีกเลย (now or never)" รวมถึงให้สำนึกในลัทธิใหม่ของฮูตูที่ฝังรากอยู่และที่ต่อสู้ในการปฏิวัติ ค.ศ. 1959 อันเป็น การอ้างอิงถึงเหตุการณ์ความเป็นทาสในอดีตของชาวฮูตูและกระตุ้นให้ผู้อ่าน "เตรียมป้องกัน

ตนเองจากต้นเหตุของความทุกข์ทรมานในอดีต” และกระตุ้นชาวฮูตูให้ “ทั้งความรู้สึกสงสารชาวตุตซี”¹³

บัญญัติข้อแรกได้เตือนชาวฮูตูถึงอันตรายของสตรีชาวตุตซีและเชื่อว่าชาวฮูตูที่แต่งงานกับหญิงตุตซี มีภรรยาเป็นหญิงตุตซี หรือให้หญิงตุตซีเป็นเลขานุการ หรือมีหญิงตุตซีอยู่ในอุปถัมภ์เป็นผู้ทรยศ รวมถึงการที่ชาวฮูตูที่เข้าร่วมธุรกิจกับหุ้นส่วนตุตซี ลงทุนด้วยเงินของเขาเองหรือเงินของรัฐในบริษัทตุตซี หรือช่วยเหลือหรือขอยืมจากตุตซีก็เป็นผู้ทรยศตามบัญญัติข้อถัดด้วย ส่วนบัญญัติข้ออื่นๆ ก็กำหนดให้กลยุทธ์ทางการเมือง เศรษฐกิจและตำแหน่งทางการเมืองต้องมอบหมายให้ชาวฮูตู รวมทั้งนักเรียนและครูส่วนใหญ่จะต้องเป็นชาวฮูตู อีกทั้งต้องทำให้ฮูตูเป็นหนึ่งเดียวด้วยการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและ “มองหาเพื่อนและมิตรที่มีต้นกำเนิดเป็นฮูตู” และบัญญัติที่เก้ากำหนดว่า “ฮูตูต้องแข็งแกร่งและเตรียมพร้อมต่อศัตรูร่วมกันของเรา คือชาวตุตซี”

Hassen NGEZE ให้การแก้ต่างต่อการเผยแพร่บัญญัติ 10 ประการนั้นด้วยการได้อ้างถึงการตีพิมพ์บัญญัติ 19 ประการของชาวตุตซี (the Tutsi 19 commandments) ในหนังสือพิมพ์ Kangura ฉบับที่ 4 เมื่อปี ค.ศ. 1990 ที่เขาพยายามแสดงออกให้เห็นถึงการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมของหนังสือพิมพ์ Kangura ที่มีต่อชาวฮูตูและชาวตุตซี โดยบัญญัติ 19 ประการนี้ส่งถึงชาวตุตซีอย่างมีนัยและเรียกให้พวกเขาเข้าสู่ตำแหน่งสังการ รู้จักผู้มีอำนาจ และเป็นมิตรกับพวกผู้มีอำนาจ แล้วจึงเข้าแทนที่พวกผู้มีอำนาจนั้น และปรากฏเอกสารจำนวนมากที่มีความสำคัญต่อการทำลายความเชื่อมั่นของชาวฮูตูที่ละน้อย ด้วยวลี เช่น “จงใช้ความไว้วางใจของฮูตู” “แสดงให้พวกมัน (ชาวฮูตู) เห็นว่าพวกมันไร้ความสามารถ” “หัวเราะเยาะข้าราชการของเราว่าเป็นคนฮูตูโง่งม” และ “จงทำสิ่งใดก็ได้ที่จะทำให้ข้าราชการชาวฮูตูรู้สึกถึงปมด้อย” บัญญัติที่ 13 บอกแก่ผู้อ่านว่า “จงจำไว้ว่าชาวฮูตูถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นผู้รับใช้ผู้อื่น” และบัญญัติที่ 16 กล่าวถึง “เยาชนตุตซี” เป็นพิเศษว่า “หากเราไม่บรรลุจุดมุ่งหมายของเรา เราจะใช้ความรุนแรง”

ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาพบว่า บทความว่าด้วยการเรียกร้องสำนักฮูตูที่มีบัญญัติ 10 ประการของฮูตูรวมอยู่ด้วยนั้น ได้รับการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ Kangura ฉบับที่ 6 ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1990 ถ่ายทอดความรู้สึกเกรี้ยวและความเกลียดชังต่อกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซีและโดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีตุตซีในฐานะสายลับของศัตรู บทความว่าด้วยการ

¹³ Ibid., para. 35.

เรียกร้องสำนักฮูตูได้พรรณนาถึงตุตซีว่าเป็นศัตรูที่เหี้ยมโหด ตั้งใจจะเอาชนฮูตู และเรียกร้องให้ชาวฮูตูใช้ทุกมาตรการที่จำเป็นเพื่อหยุดยั้งศัตรู หนังสือพิมพ์ Kangura ได้ตีพิมพ์บัญญัติ 19 ประการของตุตซี เพื่อเตือนผู้อ่านทั้งหลายถึงธรรมชาติที่ชั่วร้ายของตุตซีและความมุ่งหมายของตุตซีที่จะสร้างอำนาจและเอาชนฮูตู บัญญัติ 10 ประการของฮูตูและบัญญัติ 19 ประการของตุตซีเป็นความพยายามที่สมบูรณ์แบบเพื่อนาสู่ผลลัพธ์เดียวกัน คือ การสร้างความกลัวและความเกลียดชังขึ้นท่ามกลางประชาชนฮูตูและชนส่วนน้อยตุตซี และระดมประชาชนฮูตูให้ต่อต้านตุตซี การเรียกร้องชาวฮูตูนี้ ได้รับการยืนยันชัดเจนในทุกหัวข้อของหนังสือพิมพ์ Kangura จากเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1991 ถึงเดือนมีนาคม ค.ศ. 1994 โดยใช้หัวข้อว่า "เสียงที่ปลุกและป้องกันประชาชนส่วนใหญ่ (The Voice That Awakens and Defends the Majority People)"

บทบรรณาธิการและบทความอื่นๆ นอกจากในบัญญัติ 10 ประการของชาวฮูตูที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ Kangura สะท้อนความรู้สึกโกรธแค้นและความเกลียดชังที่มีต่อชาวตุตซี โดยได้พรรณนาชาวตุตซีว่าชั่วร้ายและทะเยอทะยานโดยกำเนิดด้วยภาษาที่ชัดเจนเพื่อกระตุ้นไฟแห่งความเคียดแค้นและความโกรธต่อประชากรชาวตุตซี และปกของหนังสือพิมพ์ Kangura ฉบับที่ 26 ได้ตอบคำถามที่ว่า "อาวุธใดที่เราจะใช้เอาชนะ Inyenzi ครั้งนี้และตลอดไป" พร้อมวาดภาพมีดขนาดใหญ่ ข้อความที่แสดงบนปกนี้เป็นข้อความแห่งความรุนแรงที่มีความหมายว่า มีดขนาดใหญ่นี้ควรนำมาใช้เพื่อเอาชนะ Inyenzi ครั้งนี้และตลอดไป โดยหนังสือพิมพ์ Kangura ให้ความหมายคำว่า Inyenzi และคำนี้เป็นที่เข้าใจว่าหมายถึงชาววันดาชาติพันธุ์ตุตซี ซึ่งเป็นผู้ที่หนังสือพิมพ์ Kangura ฉบับนี้ได้สร้างทัศนคติว่า มีลักษณะนิสัยเป็นพวกโกหก ซื่อโมย และเป็นฆาตกร

ในหนังสือพิมพ์ Kangura ฉบับที่ 58 และ 59 ซึ่งตีพิมพ์ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1994 ได้เผยแพร่การประกวดแข่งขัน ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 19 คำถาม ซึ่งสามารถหาคำตอบได้จากหนังสือพิมพ์ Kangura ฉบับที่ผ่านมาและผู้ชนะจะได้รับรางวัล โดยผู้อ่านสามารถเข้าร่วมการแข่งขันได้โดยตรงด้วยการส่งคำตอบของคำถามไปยังสถานีวิทยุ RTLM

บทนำของการแข่งขันระบุว่า วัตถุประสงค์ของการแข่งขัน คือ เพื่อกระตุ้นสาธารณชนถึงแนวคิดของหนังสือพิมพ์ โดยการแข่งขันนี้เป็นความร่วมมือดำเนินการระหว่างหนังสือพิมพ์ Kangura และสถานีวิทยุ RTLM ด้วยเจตนาที่จะให้ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ Kangura และผู้ฟังสถานีวิทยุ RTLM ค้นคว้ากับเนื้อหาและแนวความคิดของหนังสือพิมพ์ Kangura ที่ตีพิมพ์ในอดีต การแข่งขันนี้ได้รับการออกแบบให้สำหรับผู้เข้าร่วมไปยังประเด็นใดประเด็นหนึ่งหรือประเด็น

ทั้งหมดของการตีพิมพ์ และในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1994 หนังสือพิมพ์ Kangura จึงได้นำประเด็นต่างๆ กลับมาเผยแพร่อีกครั้งอย่างมีประสิทธิภาพและสนใจ

จากการทบทวนการออกอากาศของสถานีวิทยุแห่งรวันดา (Radio Rwanda) และสถานีวิทยุ RTLM พบว่า Hassen NGEZE พยายามส่งข้อความหนึ่งหรือหลายข้อความไปยังผู้ประจำการที่ปิดถนนผ่านการกระจายเสียง ซึ่งหนึ่งในข้อความที่ชัดเจน คืออย่าฆ่ามิดคน ซึ่งหมายถึงชาวฮูตูที่บริสุทธิ์ ที่อาจถูกเข้าใจผิดว่าเป็นชาวตุตซี เนื่องจากพวกเขามีรูปร่างหน้าตาแบบตุตซีหรือเพราะว่าพวกเขามีบัตรประจำตัวที่มีเครื่องหมาย "RPF" ซึ่งการกล่าวเช่นนั้นไม่เหมือนกับกรกล่าวว่าชาวตุตซีไม่ใช่ศัตรูและไม่ควรถูกฆ่า ในการออกอากาศของเขา Hassen NGEZE ไม่ได้บอกบรรดาผู้ที่อยู่ที่ปิดถนนว่าไม่ให้ฆ่าชาวตุตซี เพียงแต่ขอให้ระวังและให้นำตัวผู้ต้องสงสัยไปหาเจ้าหน้าที่เพื่อให้แน่ใจว่าศัตรูจะไม่ผ่านที่ปิดถนนโดยผิดตัวเพื่อให้มั่นใจว่าจะฆ่าไม่มิดคน ซึ่งหมายถึงประชาชนชาวฮูตูผู้บริสุทธิ์จะไม่ถูกฆ่า ข้อความของ Hassen NGEZE จึงขัดแย้งเป็นการบอกไม่ให้ฆ่าฮูตูผิดตัวตามความเห็นของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดา

การกล่าวเช่นนั้น ณ ที่ปิดถนนไม่ให้ฆ่าชาวฮูตูผิดตัวและการที่ Hassen NGEZE ส่งข้อความว่าไม่มีปัญหา หากจะฆ่าชาวตุตซีที่ปิดถนน ซึ่งในสถานการณ์เช่นนี้ ข้อความเช่นนั้นขัดแย้งว่าเป็นการกระตุ้นซ้ำว่าผู้ต้องสงสัยจะต้องไม่ถูกฆ่า แต่ควรนำมาให้เจ้าหน้าที่ แต่ไม่เป็นที่เข้าใจโดยขัดแย้งว่าเป็นการเรียกให้ฆ่า

Hassen NGEZE ก่อตั้งและตรวจตราการปิดถนนและสั่งการผู้อื่นที่ปิดถนนให้หยุดและค้นหายานพาหนะเพื่อตรวจสอบบัตรประจำตัวและเพื่อ "เก็บ" บุคคลชาติพันธุ์ตุตซี ชาวตุตซีเหล่านี้จะถูกขนไปและฆ่าที่ Commune Rouge ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาจึงพบว่า Hassen NGEZE มีบทบาทเชิงรุกและมีบทบาทในการบังคับบัญชาการระบอบบุคคลและการโจมตีชาวตุตซีที่ปิดถนนซึ่งชาวตุตซีจะถูกฆ่าต่อมาที่ Commune Rouge

นอกจากนั้น มีการพบเห็น Hassen NGEZE ใน Gisenyi อยู่ในรถพร้อมเครื่องขยายเสียงขนาดใหญ่เรียกและนำสมาชิกพรรค CDR ให้มาประชุมและขยุยขนทหาร Impuzamugambi ไปชุมนุมซึ่งมีการร้องเพลง Tuzatsembatsembe หรือเพลง "กำจัดพวกมันกันเถิด (let's exterminate them)" พยาน AEU ได้ยิน Hassen NGEZE กล่าวผ่านเครื่องกระจายเสียงว่าเขากำลังจะไปฆ่าและทำลาย Inyenzi ซึ่งหมายถึงชาวตุตซี ดังนั้น จากคำให้การดังกล่าวจึงชี้ว่า Hassen NGEZE มักใช้เครื่องกระจายเสียงในยานพาหนะของเขาขับไปรอบๆ และเคลื่อนไหวสมาชิกพรรค CDR และคนอื่นๆ เพื่อต่อต้าน Inyenzi

Hassen NGEZE ช่วยเหลือในการคุ้มครองและแจกจ่าย สะสมและขนส่งอาวุธเพื่อต่อต้านประชากรชาวตุตซี เขาจัดตั้ง เข้าประจำการและบังคับบัญชาการปิดถนนใน Gisenyi ในปี ค.ศ. 1994 เพื่อระบุเป้าหมายพลเรือนชาวตุตซี ซึ่งต่อมาจะถูกจับตัวและฆ่าที่ Commune Rouge โดย Hassen NGEZE มักจะขับรถไปรอบๆ พร้อมกับเครื่องกระจายเสียงในยานพาหนะของเขาเคลื่อนย้ายพลเมืองมาที่การประชุมของพรรค CDR และกระจายข้อความที่ว่า Inyenzi จะต้องถูกทำลาย ซึ่ง Inyenzi ก็หมายถึงและเป็นที่เข้าใจว่าหมายถึงชนกลุ่มน้อยชาติพันธุ์ตุตซี และในงานพิธีศพของประธานาธิบดี Martin Bucyana ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1994 Hassen NGEZE กล่าวว่า หากประธานาธิบดี Habyarimana ตาย พวกตุตซีก็绝不会เหลือ

ในเหตุการณ์การโจมตีเมื่อวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 1994 ต่อประชากรชาวตุตซีใน Gisenyi โดยทหารพลเรือน Interahamwe นั้น Hassen NGEZE ได้สั่งทหารกองหนุน Interahamwe ใน Gisenyi ให้ฆ่าพลเรือนชาวตุตซีและเตรียมหลุมฝังชาวตุตซีนั้นที่สุสาน Commune Rouge และในเวลาทันทีหลังจากนั้นและภายหลังในวันเดียวกันก็มีคนจำนวนมากถูกฆ่าตาย การโจมตีที่เป็นผลจากสิ่งนี้และการฆ่าอื่นๆ ได้รับการวางแผนอย่างเป็นระบบด้วยการแจกจ่ายอาวุธล่วงหน้าและการจัดการเพื่อการขนส่งและฝังบรรดาพวกที่ถูกฆ่า

(4) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างจำเลยทั้งสาม

องค์กรที่เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างจำเลยทั้งสาม สำหรับ Jean-Bosco BARAYAGWIZA ได้แก่ พรรค CDR และสถานีวิทยุ RTLM สำหรับ Hassan NGEZE ได้แก่ พรรค CDR และหนังสือพิมพ์ Kangura และสำหรับ Ferdinand NAHIMANA ได้แก่ สถานีวิทยุ RTLM¹⁴ โดยในระดับบุคคลจุดเชื่อมโยงของจำเลยทั้งสาม คือ Jean-Bosco BARAYAGWIZA ดังนั้น Jean-Bosco BARAYAGWIZA จึงเปรียบเสมือน “หมุด” ที่เชื่อมโยงระหว่าง Ferdinand NAHIMANA และ Hassan NGEZE¹⁵

ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาพิจารณาถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างพรรค CDR สถานีวิทยุ RTLM และหนังสือพิมพ์ Kangura ซึ่งทั้งสามองค์กรถูกควบคุมโดยจำเลยทั้งสาม และพบว่า หนังสือพิมพ์ Kangura ได้รับการสนับสนุนโดยพรรค CDR ที่อ้างว่าเป็นพรรค

¹⁴ Ibid., para. 1050.

¹⁵ Ibid., para 542.

ของหนังสือพิมพ์ Kangura และหนังสือพิมพ์ Kangura ได้ตีพิมพ์หัวข้อพิเศษในโอกาสการก่อตั้งพร้อมด้วยแบบฟอร์มการสมัครสมาชิกและกระตุ้นให้ผู้อ่านเข้าร่วมงานเลี้ยงของหนังสือพิมพ์ และ Hassan NGEZE เป็นที่รู้จักโดยเปิดเผยถึงบทบาทอย่างเป็นทางการของเขาในฐานะที่ปรึกษาของพรรค CDR ผ่านทางบทบรรณาธิการ รูปภาพ และการตีพิมพ์จดหมายและแถลงการณ์ในหนังสือพิมพ์ Kangura หนังสือพิมพ์ Kangura ได้ให้การส่งเสริมพรรค CDR อย่างเป็นทางการและแข็งขัน หนังสือพิมพ์ Kangura และสถานีวิทยุ RTLM จึงทำหน้าที่เป็นหุ้นส่วนความร่วมมือทางการเมืองของชาวฮูตู ซึ่งพรรค CDR ก็เป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือนี้ด้วย หนังสือพิมพ์ Kangura และสถานีวิทยุ RTLM แสดงตัวเป็นแนวหน้าด้านสื่อร่วมกันโดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันอย่างเปิดเผยและส่งเสริมกันและกันผ่านทางบทความ การออกอากาศและการริเริ่มกิจกรรมการแข่งขันของหนังสือพิมพ์ Kangura ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1994 หนังสือพิมพ์ Kangura แสดงถึงการทำงานร่วมกันของจำเลยทั้งสามที่เกี่ยวข้องกับสถานีวิทยุ RTLM วัตถุประสงค์ของความร่วมมือก็เพื่อเคลื่อนไหวประชากรชาวฮูตูให้ต่อต้านประชากรส่วนน้อยชาวตุตซี

เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงแห่งการกระทำของจำเลยแต่ละคนและปฏิสัมพันธ์ของจำเลยทั้งสามแล้ว จะเป็นได้ว่าคดีนี้เป็นคดีที่มีความสำคัญต่อการใช้และการตีความบทบัญญัติว่าด้วยการยุบโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ เนื่องจากศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาได้กล่าวอย่างตรงไปตรงมาถึงบทบาทของสื่อในการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ที่เกิดขึ้นในวันดาใน ค.ศ. 1994 และปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องว่าด้วยสิ่งที่จะก่อให้เกิดความรับผิดชอบทางอาญาส่วนบุคคลเพื่อการยุบโดยตรงและโดยสาธารณะให้กระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ซึ่งจะมีความแตกต่างจากคดีของ Jean-Paul AKAYESU และคดีอื่นๆ ที่ตัดสินโดยศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดา เนื่องจากคดีเหล่านี้เป็นการเข้าร่วมการยุบผ่านทางคำกล่าวของตนเอง ในขณะที่จำเลยในคดีนี้ใช้สื่อสิ่งพิมพ์และวิทยุอย่างเป็นระบบ ไม่เพียงแต่เพื่อคำพูดของตนเท่านั้น แต่ยังเพื่อคำพูดของคนอื่นด้วย เพื่อวัตถุประสงค์ในการสื่อสารความคิดเป็นกลุ่ม และเพื่อวัตถุประสงค์ในการระดมประชากรในวงกว้าง ในการพิจารณาถึงบทบาทของสื่อมวลชน ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาต้องไม่พิจารณาเพียงขนาดของการกระจายเสียงและหัวข้อเป็นการเฉพาะ แต่ยังต้องพิจารณาถึงการใช้ที่กว้างขวางของกระบวนการวางแผนสื่อนี้ เช่นเดียวกับความรับผิดชอบที่มีอยู่แล้วของเจ้าของและสถาบันที่ควบคุมเนื้อสื่อนั้น¹⁶

¹⁶ Ibid.

3.1.3 คดีหมายเลข ICTR-98-44-T ระหว่าง Prosecutor v. Juvénal KAJELIJELI¹⁷

Juvénal KAJELIJELI เกิดเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม ค.ศ. 1951 ในชุมชน Mukingo ภูมิภาค Rwinzovu เขตการปกครอง Ruhengeri ในวันดา มีตำแหน่งเป็นนายกเทศมนตรี (bourgmestre) ของชุมชน Mukingo เขตการปกครอง Ruhengeri ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1988 ถึง 1993 และได้รับการแต่งตั้งอีกครั้งในตำแหน่งนายกเทศมนตรีของชุมชน Mukingo ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1994 และยังคงตำแหน่งนั้นตลอดมาจนถึงกลางเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1994¹⁸

ด้วยตำแหน่งนายกเทศมนตรี Juvénal KAJELIJELI สามารถใช้อำนาจเหนือผู้ได้บังคับบัญชา ซึ่งรวมถึงเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน สมาชิกของตำรวจในชุมชนและตำรวจติดอาวุธอื่น ประชาชนพลเรือนของชุมชน Mukingo และทหารพลเรือน Interahamwe ของพรรค MRND นอกจากนั้น แม้มิใช่ด้วยอำนาจทางกฎหมายของนายกเทศมนตรี (de jure bourgmestre) Juvénal KAJELIJELI ก็ได้ใช้อำนาจทางข้อเท็จจริง (de facto) เหนือนายกเทศมนตรีของ Mukingo อันเป็นผลมาจากความเกี่ยวข้องของเขากับ Joseph Nzirorera เลขาธิการของพรรค MRND

Juvénal KAJELIJELI เป็นผู้ก่อตั้งและผู้นำของทหารพลเรือน Interahamwe ของพรรค MRND และทำงานให้คำปรึกษาแก่ Joseph Nzirorera เลขาธิการของพรรค MRND เกี่ยวกับการฝึกทหาร การแจกจ่ายอาวุธ และเครื่องแบบให้แก่ทหารพลเรือน Interahamwe และการแจกจ่ายรายชื่อชาวตุตซีเพื่อกำจัด และจากเดือนเมษายนถึงเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1994 Juvénal KAJELIJELI ได้บังคับบัญชา จัดระบบ ควบคุม และเข้าร่วมโดยตรงในการโจมตีชาวตุตซีในชุมชน Mukingo และพื้นที่ข้างเคียง และ Juvénal KAJELIJELI สั่งการและรู้เห็นถึงการข่มขืนและการทารุณทางเพศอื่นๆ ต่อสตรีชาวตุตซี Juvénal KAJELIJELI ยังไม่ใช้อำนาจของเขาที่จะป้องกันหรือหยุดยั้งการฆ่าชาวตุตซีในชุมชนของเขาและยังมีการจัดการปิดถนนขึ้น โดย Juvénal KAJELIJELI มีเจตนาที่จะทำลายชาวตุตซีเพราะเป็นกลุ่มทางเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์ที่ได้รับการระบุจากพรรค MRND ว่าเป็นศัตรู เพื่อสนับสนุนนโยบายรัฐบาลที่จะกำจัดรากฐานใดๆ ที่สนับสนุนกลุ่ม RPF

¹⁷ Prosecutor v. Juvénal KAJELIJELI Judgment and Sentence, ICTR Case No. 98-44-T (Trial Chamber) (1 December 2003) [ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า KAJELIJELI Judgment].

¹⁸ KAJELIJELI Judgment, para. 5-6.

ด้วยตำแหน่งนายกเทศมนตรีของ Juvénal KAJELIJELI เขาสามารถใช้อำนาจเหนือผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งรวมถึงเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน สมาชิกของตำรวจในชุมชนและตำรวจติดอาวุธอื่น ประชาชนพลเรือนของชุมชน Mukingo และทหารพลเรือน Interahamwe ของพรรค MRND¹⁹

ในปี ค.ศ. 1991 พรรค MRND ได้สร้างกลุ่มยุวชนของตนเองขึ้น สมาชิกของกลุ่มยุวชนของพรรค MRND เป็นที่รู้จักกันในชื่อ "Interahamwe" กลุ่มยุวชนที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นการตอบรับวัตถุประสงค์ภายในพรรค MRND 2 ประการ คือ การกระตุ้นยุวชนเพื่อรณรงค์ทางการเมืองและการเคลื่อนไหวเหล่ายุวชน²⁰

ทหารพลเรือน Interahamwe ในชุมชน Mukingo ภายใต้การนำของ Juvénal KAJELIJELI ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1991 ถึงเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1994 ได้รับ (ก) การฝึกทางทหารที่จัดระบบโดย Juvénal KAJELIJELI (ข) การแจกจ่ายอาวุธและเครื่องแบบโดย Juvénal KAJELIJELI ซึ่งได้รับมาจาก Joseph Nzirorera และ (ค) การแจกจ่ายรายชื่อชาวตุตซีที่จะถูกจำกัด²¹

การประชุมและการปราศรัยต่างๆ ที่กระทำโดยบุคคลผู้มีอิทธิพล ซึ่งรวมถึง Juvénal KAJELIJELI และ Joseph Nzirorera ซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลเหนือสมาชิกของพรรค MRND และชาวฮูตู เป็นการยุยงผู้ฟังของพวกเขาให้ทำร้ายร่างกาย ข่มขืน และกำจัดชาวตุตซี ซึ่งเป็นผู้ที่ถูกกันออกจากการประชุมเช่นนั้นอันเนื่องมาจากชาติพันธุ์ของพวกเขา

นอกจากการประชุมสาธารณะแล้ว ยังปรากฏการประชุมส่วนตัว ณ สถานที่ที่เหมือนกับศาลาว่าการเมือง บ้านของบุคคลที่มีอิทธิพล เช่น บุคลากรทางการเมือง ทหาร เจ้าหน้าที่ของพรรค MRND นายกเทศมนตรีหรือเจ้าเมือง และเจ้าหน้าที่รัฐบาล รวมถึงบ้านและศาลาว่าการเมืองที่ครอบครองโดย Juvénal KAJELIJELI²²

¹⁹ Ibid., para. 3.6 of indictment.

²⁰ Ibid., para. 4.10 of indictment.

²¹ Ibid., para. 4.16 of indictment.

²² Ibid., para. 4.18.1 of indictment.

ส่วนประกอบของแผนประกอบด้วยการสร้างความเกลียดชังและความรุนแรงทางชาติพันธุ์ การฝึกและการแจกจ่ายอาวุธให้แก่ทหารพลเรือน และเตรียมรายชื่อประชาชนที่จะถูกกำจัด²³

ด้วยการกระทำดังกล่าวของ Juvénal KAJELIJELI เขาจึงต้องรับผิดชอบการยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ฆ่าและก่ออันตรายทางร่างกายและจิตใจอย่างร้ายแรงต่อสมาชิกของประชากรชาวตุตซีด้วยเจตนาที่จะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งกลุ่มเชื้อชาติ หรือชาติพันธุ์ ตามมาตรา 2(3)(ซี) และลงโทษตามมาตรา 22 และ 23 ของธรรมนูญศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดา

3.1.4 คดีหมายเลข ICTR-01-72-T ระหว่าง Prosecutor v. Simon BIKINDI²⁴

Simon BIKINDI เป็นนักรบที่มีชื่อเสียงและเป็นบุคคลสำคัญของชาวฮูตู ถูกฟ้องในข้อหายุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ตามมาตรา 2(3)(ซี) แห่งธรรมนูญศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดา จากการกระทำของเขาเมื่อหรือระหว่างวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1994 และวันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 1994 เนื่องจากเขาต้องรับผิดชอบร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาลผู้นำพรรคการเมือง Ferdinand NAHIMANA และ Jean-Bosco BARAYAGWIZA แห่งสถานีวิทย์ RTLM ในการปลุกฝังแนวความคิดต่อต้านตุตซีให้แก่ทหารพลเรือน Interahamwe และบุคคลอื่นผ่านทางบทเพลงของเขา ด้วยการกระทำต่อไปนี้

ในระหว่างปี ค.ศ. 1990 ถึง 1994 Simon BIKINDI ได้ประพันธ์ แสดง บันทึกเสียงหรือเผยแพร่ผลงานทางดนตรีที่ยกย่องความเป็นปึกแผ่นของชาวฮูตูและให้ลักษณะของชาวตุตซีว่าเป็นผู้นำชาวฮูตูลงเป็นทาส ซึ่งต่อมาบรรดาบทประพันธ์ต่างๆ เหล่านั้นถูกนำมาใช้ในการรณรงค์โฆษณาชวนเชื่อเพื่อโจมตีชาวตุตซีว่าเป็นศัตรูหรือเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดกับศัตรู และเพื่อปลุกปั่น ยุยง และส่งเสริมประชากรชาวฮูตูให้แยกตัวเองออกจากชาวตุตซีและฆ่าชาวตุตซีนั้น

²³ Ibid., para. 4.19 of indictment.

²⁴ Prosecutor v. Simon BIKINDI Judgment, Case No. ICTR-01-72-T (Trial Chamber) (2 December 2008) [ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า BIKINDI Judgment].

Simon BIKINDI แสดงผลงานทางดนตรีของเขาเป็นประจำในที่การชุมนุมของชุมชน ทหารพลเรือน Interahamwe และที่การชุมนุมทางการเมืองของพรรคการเมือง MRND และพรรค CDR ในพื้นที่ต่างๆ ของรวันดา นอกจากนั้น Simon BIKINDI ยังมักจะเดินทางระหว่างเมือง Gisenyi และชุมชน Rwerere ในเขตการปกครอง Gisenyi ด้วยยานพาหนะที่ติดตั้งระบบกระจายเสียงสาธารณะและแสดงผลงานทางดนตรีของเขาหรือออกอากาศการบันทึกเสียงผลงานทางดนตรีของเขา

ในการชุมนุมและการระดมพลของพรรค MRND ในปลายปี ค.ศ. 1993 ต้นปี ค.ศ. 1994 และเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1994 Simon BIKINDI มักจะไหมโรงหรือกระตุ้นความรุนแรงในการต่อต้านบุคคลและทรัพย์สินชาวตุตซีในพื้นที่ข้างเคียงกับที่ชุมนุมสาธารณะนั้น

ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1994 ไม่นานนักหลังจากการลอบสังหาร Martin Bucyana และ Félicien Gatabazi เขาได้กล่าวในการประชุมของพรรค MRND ที่สนามกีฬา Umuganda ในเมือง Gisenyi และบอกแก่ประชากรให้ใช้กระบอง มีด หรืออาวุธอื่นๆ และมองหา Inyenzi และฆ่าพวกเขา ซึ่ง Inyenzi หมายถึงชาวตุตซี

ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1994 Simon BIKINDI กล่าวในการประชุมอันหนึ่งของพรรค CDR และส่งเสริมบรรดาผู้เข้าร่วมประชุมให้ทำงาน (work) และฆ่าฝ่ายตรงข้ามของพรรค CDR และพรรค MRND ซึ่งเป็นที่รับรู้ทั่วทั้งรวันดาในเวลานั้นว่าพรรค CDR เป็นฝ่ายตรงข้ามกับชาวตุตซี

นอกจากนั้น Simon BIKINDI ยังได้กล่าวสนับสนุนการกำจัดชาวตุตซีผ่านทางคลื่นวิทยุสาธารณะ ยกตัวอย่างเช่น ภายหลังการเสียชีวิตของ Martin BUCYANA เขากล่าวปราศรัยกับบุคคลในเครือของพรรค CDR และทหารพลเรือน Interahamwe ที่สนามกีฬา Nyamirambo ซึ่งได้รับการบันทึกเสียงและออกอากาศทางสถานีวิทยุ RTLM ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์และเดือนมีนาคม ค.ศ. 1994 ว่า "จงดูว่าพวกตุตซีกำจัดท่านอย่างไร ชาวฮูตู หากท่านไม่ได้ตอบโดยทันที ย่อมเป็นความผิดของท่าน..."

ในระหว่างสัปดาห์สุดท้ายของเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1994 Simon BIKINDI พยายามที่จะยุยงความรุนแรงต่อกลุ่มชาวตุตซีที่พักอยู่ในศูนย์เยาเวน Gatenga ใน Kigali และเมื่อ Simon BIKINDI สั่งให้ตำรวจที่ติดตาม ทหารพลเรือน Interahamwe และผู้รับคำสั่งของเขาให้โจมตีศูนย์เยาเวน Simon BIKINDI ได้โทรศัพท์ไปที่สถานีวิทยุ RTLM เพื่อรายงานข่าวชาวฮูตู

บางคนกำลังขัดขวางการโจมตีของชาวตุตซีใน Gatenga และการโทรศัพท์ของเขานั้นได้รับการออกอากาศผ่านทางคลื่นวิทยุ RTLM

ในปลายเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1994 ในเขตการปกครอง Gisenyi จำเลยคือ Simon BIKINDI ได้ขับรถที่ติดตั้งระบบกระจายเสียงสาธารณะและนำขบวนคาราวานของทหารกองหนุน Interahamwe ไปบนถนนสายหลักระหว่างชุมชน Kivumu และ Kayove พร้อมกับประกาศว่า “ประชากรส่วนใหญ่คือท่าน ชาวฮูตู ผมกำลังพูดกับท่าน ท่านรู้ไหมว่าชนกลุ่มน้อยคือชาวตุตซี จงกำจัดพวกที่เหลืออยู่โดยเร็ว” Simon BIKINDI ยังใช้ยานพาหนะที่มีระบบกระจายเสียงสาธารณะในการออกอากาศบทประพันธ์ทางดนตรีของเขาในปี ค.ศ. 1993 และปลายเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1994

บทเพลงของ Simon BIKINDI เปลี่ยนแปลงการเมืองและประวัติศาสตร์ของวันดาให้ส่งเสริมความเป็นปึกแผ่นของชาวฮูตู ผลงานทางดนตรีที่มีชื่อเสียงที่สุดของเขาคือ Twasezereye ซึ่งเป็นเพลงที่แต่งขึ้นในปี ค.ศ. 1987 ที่มีความหมายว่า “เรากล่าวคำอำลาต่อระบบการปกครองศักดินา (we said good bye to the feudal regime)” ซึ่งเพลงนี้ได้รับการออกอากาศซ้ำๆ ผ่านทางคลื่นวิทยุของสถานีวิทยุแห่งวันดาและสถานีวิทยุ RTLM ในปี ค.ศ. 1992 และ 1993 เพื่อเรียกร้องความสามัคคีของชาวฮูตู อันเป็นการกระทำที่ตรงกันข้ามกับความตกลงอรูชา (Arusha accords)

นอกจากนั้น สถานีวิทยุ RTLM ยังออกอากาศผลงานทางดนตรีของ Simon BIKINDI ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เช่น เพลง Bene sebahinzi ซึ่งหมายความว่า “บุตรของบิดากสิกร (the sons of the father of the cultivators)” และเพลง Nanga bahutu ซึ่งหมายถึง “ฉันเกลียดพวกฮูตูนั้น (I hate these Hutu)” และในการเรียกร้องให้โจมตีศัตรูผ่านการออกอากาศของสถานีวิทยุ RTLM มักจะนำและตามด้วยบทเพลงเหล่านี้ที่แต่งและแสดงโดย Simon BIKINDI ซึ่งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายของวันดาให้สิทธิแก่ผู้แต่ง คือ Simon BIKINDI ในการไม่อนุญาตหรือสั่งห้ามการออกอากาศผลงานของเขาได้

ตามที่ได้กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นเป็นข้อเท็จจริงโดยสังเขปของคดีทั้งสี่ต่อความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์เพื่อปรับข้อเท็จจริงเข้ากับบทกฎหมายตามองค์ประกอบของความผิดฐานนี้ต่อไป

ดังนั้น เมื่อบุคคลอาจต้องรับผิดชอบการยุงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ตามมาตรา 2(3)(ซี) แห่งธรรมนูญศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดา เมื่อเขาหรือเธอ ยุงโดยตรงและโดยสาธารณะให้กระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ อันเป็นองค์ประกอบภายนอกของความผิด และมีเจตนาที่จะยุงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ผู้อื่นกระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ อันเป็นองค์ประกอบภายในของความผิด ซึ่งศาลอาญาระหว่างประเทศได้วางแนวทางการใช้และการตีความในส่วนขององค์ประกอบภายในของความผิดฐานยุงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ตามแนวคำพิพากษาต่อไปนี้

3.2 แนวคำพิพากษาศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาต่อองค์ประกอบภายในของความผิดฐานยุงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์

ธรรมนูญศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดา มาตรา 2 กำหนดให้ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดามีอำนาจในการดำเนินคดีต่อบุคคลที่กระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ตามที่ได้รับการนิยามไว้ในวรรค 2 ของมาตรานี้หรือกระทำการกระทำอื่นที่กำหนดไว้ในวรรค 3 ของมาตรานี้ โดยในวรรค 2 ก็กำหนดให้การทำลายล้างเผ่าพันธุ์หมายถึงการกระทำที่กระทำโดยเจตนาที่จะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนของกลุ่มชนชาติ ชาติพันธุ์ เชื้อชาติ หรือศาสนาเช่นว่านั้น และในวรรค 3 ก็กำหนดการกระทำที่อาจลงโทษได้ ซึ่งรวมถึงการยุงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ตามข้อ (ซี) ด้วย

เนื่องจากการทำลายล้างเผ่าพันธุ์แตกต่างจากอาชญากรรมอื่นจากการที่ผู้กระทำจะต้องมีเจตนาพิเศษ (special intent หรือ *dolus specialis*) ซึ่งเจตนาพิเศษนี้ก็คือ ความมุ่งหมายพิเศษ อันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่กฎหมายกำหนด ได้แก่ เจตนาที่จะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งกลุ่มชนชาติ ชาติพันธุ์ เชื้อชาติ หรือศาสนา"²⁵ อย่างไรก็ตาม การกระทำความผิดทางอาญายังต้องอาศัยเจตนาในการกระทำความผิด ซึ่งกรณีนี้คือเจตนา ยุงให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ อันเป็นองค์ประกอบภายในของความผิด ซึ่งศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาได้วางแนวทางการใช้และการตีความเจตนา ยุงให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ดังกล่าวไว้ในคำพิพากษาของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาในทั้งสี่คดี ดังนี้

²⁵ AKAYESU Judgment, para. 498.

ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาเริ่มวางหลักไว้ในคดีหมายเลข ICTR-96-4-T ระหว่าง Prosecutor v. Jean-Paul AKAYESU (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “คดี AKAYESU”) ซึ่งเป็นคดีแรกภายใต้การพิจารณาของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาและศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาได้วางแนวทางการใช้และการตีความต่อการยุยงให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ไว้อย่างมีนัยสำคัญ

ทางปฏิบัติของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาในคดี AKAYESU ยังคงถือว่าเจตนาเป็นสิ่งที่จำเป็นในความผิดฐานยุยงให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์²⁶ โดยศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาได้วางหลักเกี่ยวกับเจตนาในความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ว่า

อาชญากรรมยุยงให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์กำหนดให้ผู้ยุยงต้องมีเจตนาโดยตรงที่จะบอกหรือก่อให้เกิดคนอื่นหนึ่งกระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์²⁷ เจตนาที่แสดงนัยแห่งความประสงค์บนบทบาทของผู้กระทำความผิดด้วยการกระทำของเขาในการสร้างเจตนาพิเศษตามที่กฎหมายกำหนดในการกระทำความผิดเช่นนั้นในจิตใจของบุคคลที่ได้เข้าร่วม²⁸ ซึ่งหมายความว่า บุคคลผู้ยุยงให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์เองจะต้องมีเจตนาพิเศษที่จะกระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ได้แก่ การมุ่งจะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งกลุ่มชนชาติ เชื้อชาติ สีมืด หรือศาสนาเช่นนั้น²⁹

นอกจากนั้น ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาในคดี AKAYESU นี้ ยังได้กล่าวว่า เจตนาซึ่งเป็นองค์ประกอบภายในเป็นเรื่องยากหรืออาจเป็นไปไม่ได้ที่จะวินิจฉัย เมื่อปราศจากคำรับสารภาพของจำเลย ดังนั้น เจตนาจึงอาจอนุมานได้จากปัจจัยต่อไปนี้

- บริบททั่วไปของการกระทำความผิดอย่างเป็นระบบที่มุ่งต่อกลุ่มเดียวกัน ไม่ว่าจะกระทำลงโดยผู้กระทำความผิดคนเดียวกันหรือโดยผู้อื่น

²⁶ See ICTR Statute, art. 2 (stating that in order to be guilty of genocide a person must act with the intent to destroy all or part of a national, ethnical, racial, or religious group).

²⁷ Ibid., para. 560.

²⁸ Ibid.

²⁹ Ibid.

- ขนาดของอาชญากรรมที่ได้กระทำ
- ธรรมชาติทั่วไปของอาชญากรรมที่กระทำในภูมิภาคหรือประเทศนั้นๆ
- ข้อเท็จจริงของการมุ่งต่อเหยื่อโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและอย่างเป็นระบบ อันเนื่องมาจากความเป็นสมาชิกของกลุ่มเฉพาะนั้นที่แยกออกจากสมาชิกของกลุ่มอื่น
- ลัทธิทางการเมืองทั่วไปที่นำมาซึ่งการกระทำนั้น
- ความถี่ของการกระทำที่เป็นการทำลายและเลือกปฏิบัติ หรือ
- การกระทำความผิดที่ละเมิดหรือที่ผู้กระทำความผิดเองเห็นว่าละเมิดรากฐานแท้จริงของกลุ่ม³⁰

คดี AKAYESU นี้เป็นการดำเนินคดีต่อ Jean-Paul AKAYESU บนพื้นฐานของการกระทำของเขาที่เรียกร้องอย่างชัดเจนต่อประชาชนให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและกำจัดศัตรูเพียงหนึ่งเดียว ได้แก่ ผู้สมรู้ร่วมคิดของ Inkotanyi ซึ่งเมื่อศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาพิจารณาจากพยานหลักฐานที่สอดคล้องกัน ประกอบกับข้อมูลที่ได้รับจาก Dr. Ruzindana ในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ จึงทำให้ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาเชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยว่าประชากรเข้าใจการเรียกร้องของ Jean-Paul AKAYESU ว่าเป็นการเรียกร้องให้ฆ่าชาวตุตซี และ Jean-Paul AKAYESU เองก็รับรู้อย่างเต็มเปี่ยมถึงผลกระทบของคำกล่าวของเขาที่มีต่อฝูงชนและการเรียกร้องให้ประชากรเข้าร่วมสงครามต่อต้านผู้สมรู้ร่วมคิดของ Inkotanyi อันตีความได้ว่าหมายถึงการฆ่าชาวตุตซีอย่างเป็นทางการทั่วไป³¹

จึงอาจกล่าวได้ว่า Jean-Paul AKAYESU เองมีเจตนาพิเศษที่จะทำลายล้างเผ่าพันธุ์ กล่าวคือ เจตนาที่จะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนของกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซี* และมีเจตนา

³⁰ Ibid., para. 523-524.

³¹ Ibid., para. 361, 709.

* ตุตซีเป็นกลุ่ม “ชาติพันธุ์” เนื่องจากตุตซีเป็นกลุ่มที่มั่นคงและถาวรที่ได้รับการปกป้องโดยอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษการทำลายล้างเผ่าพันธุ์; โปรดดู Human Right Watch, Genocide, War Crimes, and

โดยตรงที่จะก่อให้เกิดผู้ฟังคำปราศรัยของเขากระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ด้วยการสร้างเจตนาพิเศษในจิตใจของผู้ฟังของเขา โดยพิจารณาจากการกระทำของเขาในการเรียกร้องผู้ฟังของเขาอย่างชัดเจนให้กำจัดศัตรู คือ ผู้สมรู้ร่วมคิดของ Inkotanyi ซึ่งหมายถึงการฆ่าชาวตุตซียอย่างเป็นการทั่วไป

ดังนั้น เมื่อศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาพิจารณาถึงพฤติการณ์แวดล้อมของการกระทำของ Jean-Paul AKAYESU ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาก็พบว่า Jean-Paul AKAYESU ได้กระทำลงโดยมีเจตนาตามที่กฎหมายกำหนด โดยศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาวินิจฉัยว่า Jean-Paul AKAYESU มีเจตนาที่จะสร้างเจตนาพิเศษที่กฎหมายกำหนดสำหรับอาชญากรรมทำลายล้างเผ่าพันธุ์ให้แก่ผู้ฟังของเขาโดยตรง อันนำไปสู่การทำลายล้างกลุ่มชาวตุตซียเช่นว่านั้น ดังนั้น การกระทำของ Jean-Paul AKAYESU ดังกล่าวจึงเป็นความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ตามมาตรา 2(3)(ซี) แห่งธรรมนูญศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดา³²

ต่อมา เมื่อมีการดำเนินคดีในคดีหมายเลข ICTR-99-52-T ระหว่าง Prosecutor v. Ferdinand NAHIMANA, Jean-Bosco BARAYAGWIZA & Hassen NGEZE (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “คดี NAHIMANA et al.”) อันเป็นคดีที่โด่งดังและเป็นที่รู้จักกันในชื่อ Media case นั้น ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดายังคงวางนิยามเจตนาของความผิดฐานนี้ไว้โดยอ้างอิงจากแนวคำพิพากษาในคดี AKAYESU ว่า

“เจตนาที่กฎหมายกำหนดในความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ คือ ผู้ยุยงจะต้องมีเจตนาโดยตรงที่จะบอกหรือก่อให้เกิดอีกคนหนึ่งกระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์”³³ เจตนาอันแสดงนัยแห่งความประสงค์บนบทบาทของผู้กระทำความผิดด้วยการกระทำของเขาในการสร้างเจตนาพิเศษตามที่กฎหมายกำหนดในการกระทำความผิดเช่นว่านั้นในจิตใจของบุคคลที่ได้เข้าร่วม³⁴ ซึ่งหมายความว่า บุคคลผู้ยุยงให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์เอง

Crimes Against Humanity topical digests of the Case law of the International Criminal Tribunal for Rwanda (Human Right Watch, 2004), p. 20-21.

³² AKAYESU Judgment, para. 674.

³³ Ibid., para. 560.

³⁴ NAHIMANA et al. Judgment, para 1011-1012. ประกอบ AKAYESU Judgment, para. 560.

จะต้องมีเจตนาพิเศษที่จะกระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ได้แก่ การมุ่งจะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งกลุ่มชนชาติ เชื้อชาติ สีผิว หรือศาสนาเช่นว่านั้น"

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อเท็จจริงในคดี NAHIMANA et al. นี้แตกต่างจากคดี AKAYESU โดยคดี NAHIMANA et al. เป็นการดำเนินคดีต่อการใช้สื่อเพื่อการยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ของจำเลยทั้งสาม ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาจึงได้วางหลักเรื่องเจตนาในความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์เพิ่มเติมว่า

บรรณาธิการและผู้ตีพิมพ์สื่อโดยทั่วไปก็ย่อมต้องรับผิดชอบต่องานที่พวกเขาควบคุม ซึ่งในการวินิจฉัยขอบเขตของความรับผิดชอบนั้น เจตนาเป็นสิ่งสำคัญ อันได้แก่ วัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่พวกเขาถ่ายทอดออกมา ซึ่งปรากฏจากแนวคำพิพากษาก่อนๆ ว่า ไม่ว่าวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่เนื้อหาต่อสาธารณะชนนั้นจะเป็นไปโดยสุจริตหรือไม่ เช่น การค้นคว้าหรือวิจัยทางประวัติศาสตร์ การแพร่ข่าวหรือข้อมูล หรือการชี้แจงต่อสาธารณะของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยภาษาที่ใช้จริงในสื่อจะถูกอ้างเพื่อเป็นตัวชี้วัดถึงเจตนา ยกตัวอย่างเช่น ในคดี Faurisson คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติเห็นว่า คำว่า ห้องก๊าซพิษ (magic gas chamber) เป็นการที่ผู้เขียนกระตุ้นลัทธิต่อต้านชาวยิวมากกว่าเป็นการกล่าวความจริงทางประวัติศาสตร์ ในคดี Jerslid ศาลสิทธิมนุษยชนยุโรปก็เห็นว่า ความเห็นของผู้สัมภาษณ์ไม่เป็นการกล่าวเหยียดผิว เนื่องจากหัวข้อเป็นปัจจัยสำคัญในการวินิจฉัยว่าวัตถุประสงค์ของรายการโทรทัศน์เป็นการเผยแพร่ข่าวมากกว่าจะเป็นการโฆษณาชวนเชื่อความคิดของพวกเหยียดผิว³⁵

นอกจากนี้ ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดา ยังได้กล่าวถึงคดีของชาวตุรกีว่า

ในคดีของชาวตุรกีเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติในศาลสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรป ที่ศาลได้สร้างความแตกต่างอย่างระมัดระวังระหว่างภาษาที่อธิบายถึงการกระตุ้นเพื่อกิจกรรมก่อการร้ายและภาษาที่ส่งเสริมกิจกรรมก่อการร้าย ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาก็ใช้ภาษาที่ใช้จริงเป็นตัวสำคัญในการวินิจฉัย ในคดี Sürek (No.1) ศาลสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรปวินิจฉัยให้หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ต้องรับผิดชอบต่อการเผยแพร่จดหมายจากผู้อ่านที่วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล โดยอ้างถึงภาษาที่รุนแรงในจดหมายฉบับนั้น ซึ่งศาลสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรปเห็นว่าจดหมายฉบับนั้นเป็น "การเรียกร้องให้แก้แค้นอย่างนองเลือดด้วยการกระตุ้น

³⁵ NAHIMANA et al. Judgment, para. 1001.

ความรู้สึกฝ่ายต่ำและทำให้จิตใจด้านชาด้วยการฝังความเกลียดชังอย่างไรเหตุผล...” ในทางกลับกัน ในคดี Sürek and Ozdemir ศาลยุโรปกลับสนับสนุนสิทธิของหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ที่ดีพิมพ์การสัมภาษณ์ของผู้นำกลุ่ม PKK ที่เขาได้ยืนยันถึงการตัดสินใจในการปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของเขาด้วยความรุนแรง แทนที่จะเป็น “การพูดเพื่อสร้างความเกลียดชังและการสรรเสริญความรุนแรง” แนวทางการพิจารณาของศาลสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรปต่อภาษาเพื่อการวินิจฉัยเจตนา นั้น ปรากฏตามความเห็นพร้อมในคดีนี้ที่เห็นว่า ต้องพิจารณาว่า “ภาษามุ่งหมายที่จะยุยงหรือยุยงให้เกิดความรุนแรงหรือไม่?”³⁶

เช่นนี้จะเห็นได้ว่าศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาใช้คำว่า “เจตนา (intent)” พร้อมอ้างถึงวัตถุประสงค์ของการปราศรัย โดยปรากฏพยานหลักฐานจากภาษาที่ใช้เป็นปัจจัยสำคัญ ในการประเมินวัตถุประสงค์ของการเผยแพร่ มิใช่เจตนาของผู้แต่ง³⁷ และศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการพูดเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ในการวินิจฉัยว่ามีการยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์หรือไม่

ส่วนในประเด็นที่ว่าเจตนาของสื่อจะต้องพิสูจน์จากข้อเท็จจริงที่ว่า การทำลายล้างเผ่าพันธุ์ได้เกิดขึ้นจริงหรือไม่นั้น ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดากล่าวว่า มันเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผลของการกระทำ (causation) ซึ่งศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาเห็นว่า การยุยงเป็นความผิด ไม่ว่าการยุยงจะให้ผลลัพธ์ตามที่เจตนาหรือไม่ก็ตาม แต่ในการวินิจฉัยว่าการสื่อสารมีเจตนาที่จะก่อให้เกิดการทำลายล้างเผ่าพันธุ์และจะเป็นการยุยงหรือไม่นั้น ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาเห็นว่า

การเกิดขึ้นจริงของการทำลายล้างเผ่าพันธุ์มีนัยสำคัญ ซึ่งแตกต่างจากการกล่าวว่า เมื่อการทำลายล้างเผ่าพันธุ์เกิดขึ้น บุคคลเหล่านี้จะต้องมีเจตนาที่จะยุยงให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์*

³⁶ Ibid., para 1002.

³⁷ Ibid., para 1003.

* ยกตัวอย่างเช่น ข้อเท็จจริงที่ว่าพลเรือนมากมายถูกฆ่าในความผิดทางการทหารไม่จำเป็นต้องหมายความว่าผู้โจมตีโจมตีโดยเจตนาต่อพลเรือนที่เป็นเป้าหมาย เพราะพลเรือนอาจถูกฆ่าอันเป็นผลจากการยิงที่ผิดทิศทางได้

เมื่อมานำข้อกฎหมายดังกล่าวมาปรับใช้กับข้อเท็จจริงในคดี NAHIMANA et al. ซึ่งเป็นการพิจารณาคดีร่วมของจำเลย 3 คน ได้แก่ Ferdinand NAHIMANA, Jean-Bosco BARAYAGWIZA และ Hassen NGEZE ซึ่งศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาได้กล่าวว่าการ พิสูจน์เจตนาของจำเลยทั้งสาม ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาต้องพิจารณาจาก คำกล่าวและการกระทำ รวมถึงข้อความของจำเลยแต่ละคนที่ได้ส่งผ่านสื่อที่พวกเขาควบคุมอยู่³⁸

สำหรับ Ferdinand NAHIMANA เป็นกรณีศาลอาญาระหว่างประเทศแห่ง รวันดาดำเนินคดีต่อเขาบนพื้นฐานของความเป็นผู้ก่อตั้งและเป็นต้นกำเนิดความคิดของสถานีวิทยู RTLM และสำหรับ Hassen NGEZE ก็เป็นการดำเนินคดีในฐานะที่เขาเป็นเจ้าของและหัวหน้า บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ Kangura และศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาดำเนินคดีต่อ Jean-Bosco BARAYAGWIZA บนพื้นฐานของการเป็นสมาชิกระดับสูงของคณะกรรมการบริหาร ของสถานีวิทยู RTLM และเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้งพรรค CDR ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดา จึงวินิจฉัยเจตนาของ Ferdinand NAHIMANA, Jean-Bosco BARAYAGWIZA และ Hassen Ngeze จากคำกล่าว การกระทำและข้อความของจำเลยทั้งสาม คือ Ferdinand NAHIMANA, Jean-Bosco BARAYAGWIZA และ Hassen Ngeze ในหนังสือพิมพ์ Kangura และสถานีวิทยู RTLM ตามลำดับ ดังนี้

เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม ค.ศ. 1994 หัวหน้าบรรณาธิการของสถานีวิทยู RTLM ที่ ชื่อว่า Gaspard Gahigi ได้กล่าวแก่ผู้ฟังว่า

“...พวกเขาบอกว่าพวกตุตซีกำลังจะถูกกำจัด พวกมันกำลังจะถูกทำลาย โดยชาวฮูตูและสิ่งอื่นๆ ผมขอบอกท่านผู้ฟังที่รักของ RTLM ว่าสงครามที่ดำเนินอยู่ แท้จริงเป็น สงครามระหว่างสองกลุ่มชาติพันธุ์นี้ ฮูตูและตุตซี”

และการออกอากาศของสถานีวิทยู RTLM เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน ค.ศ. 1994 ที่ Kantano Habimana ที่กล่าวว่า

“พวกเขาทุกคนต้องลุกขึ้นสู้เพื่อที่เราจะฆ่า Inkotanyi และทำลายล้าง พวกมันให้สิ้น...เหตุผลที่เราต้องทำลายล้างพวกมันก็เพราะพวกมันเป็นสมาชิกของกลุ่มชาติพันธุ์

³⁸ Beth Van Schaack and Ronald C. Slye, International Criminal Law and its Enforcement.

หนึ่ง จงดูที่ความสูงของบุคคลและลักษณะทางกายภาพของเขา เพื่อดูที่จมูกเล็กๆ นั้นและ หักมัน
ซะ”

การออกอากาศดังกล่าวเป็นการเรียกร้องให้ผู้ฟังกำจัด Inkotanyi อันรู้ได้จาก
ความสูงและลักษณะทางกายภาพ เป็นการบ่งชี้ศัตรูโดยลักษณะของจมูกและความสูงเพื่อการ
ทำลายเป็นการแสดงอย่างชัดแจ้งถึงเจตนาที่จะทำลายกลุ่มชาติพันธุ์ตุดซีอีกอันหนึ่ง³⁹

แม้ช่วงก่อนหน้าวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1994 สถานีวิทยุ RTLM ก็เปรียบเทียบกับ
ชาวตุดซีกับศัตรู ซึ่งปรากฏพยานหลักฐานจากการออกอากาศเมื่อวันที่ 6 มกราคม ค.ศ. 1994 ที่
Kantano Habimana ถามว่า “ทำไมผมเกลียดตุดซี ทำไมผมจึงต้องเกลียด Inkotanyi? (Why
should I hate the Tutsi? Why should I hate the Inkotanyi?)”

ประกอบกับบทความที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ Kangura เมื่อเดือนมกราคม ค.ศ.
1994 ที่ Hassen NGEZE เขียนว่า

“มาหวังกันว่า *Inyenzi* จะมีความกล้าพอที่จะเข้าใจว่าอะไรกำลังจะ
เกิดขึ้นและตระหนักว่าหากพวกเขาทำความผิดพลาดเล็กน้อยพวกเขาจะถูกทำลายจนหมดสิ้น
หากพวกเขาทำความผิดพลาดด้วยการโจมตีอีกครั้ง จะไม่มีพวกเขาหลงเหลืออยู่เลยในวันดา ไม่
มีแม้แต่ผู้สมรู้ร่วมคิดเพียงคนเดียว ชาวตุดซีทั้งหมดรวมเป็นหนึ่ง...”

นอกจากนั้น เจตนาทำลายล้างเผ่าพันธุ์อาจแสดงออกด้วยภาพของการเขียน เช่น
ในปกของหนังสือพิมพ์ Kangura ฉบับที่ 26 ที่เป็นการตอบคำถามที่ว่า “อาวุธใดที่เราจะใช้เอาชนะ
Inyenzi ครั้งนี้และตลอดไป” ด้วยภาพวาดมีดขนาดใหญ่ เป็นข้อความที่ชัดแจ้งว่ากลุ่มชาติพันธุ์
ตุดซีตกเป็นเป้าหมายของมีดนั้น แยกออกจากคำถามอื่นๆ บนปกเดียวกันที่ถามว่า “จะเป็น
อย่างไรหากเริ่มการปฏิวัติ Bahutu ค.ศ. 1959 เพื่อจะพิชิต Inteniyi-Ntutsi และบนปกเดียวกันนั้น
ยังเปิดหัวข้อว่า “ชาวตุดซี เชื้อสายพระเจ้า” (The Batutsi, God's race!)⁴⁰

³⁹ Ibid.

⁴⁰ Ibid.

หนังสือพิมพ์ Kangura และสถานีวิทยุ RTLM มุ่งเป้าไปที่ประชากรชาวตุตซีอย่างชัดแจ้งและซ้ำๆ อย่างไม่ลดละเพื่อการทำลายล้าง ด้วยการทำให้ชาวตุตซีเป็นปีศาจที่มีลักษณะชั่วร้ายโดยกำเนิด และเปรียบกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซีกับ “ศัตรู (the enemy)” และพรรณนาภาพสตรีของกลุ่มชาติพันธุ์นี้ว่าเป็นสายลับล่อลวงของศัตรู อีกทั้ง สื่อยังเรียกร้องให้ทำลายล้างกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซีเพื่อเป็นการตอบโต้ต่อการคุกคามทางการเมืองของพวกที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชาติพันธุ์ตุตซี ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาจึงมีความเห็นว่า จากนโยบายทางบรรณาธิการที่ปรากฏพยานหลักฐานจากงานเขียนของหนังสือพิมพ์ Kangura และการกระจายเสียงของสถานีวิทยุ RTLM เป็นพยานหลักฐานที่น่าเชื่อถือว่าจำเลยมีเจตนาทำลายล้างเผ่าพันธุ์⁴¹

นอกจากนี้ เจตนาทำลายล้างเผ่าพันธุ์ยังปรากฏอยู่ในกิจกรรมของพรรค CDR ซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่สร้างภาพให้ประชากรชาวตุตซีเป็นศัตรู โดยถูกแสดงออกผ่านวลีที่ว่า “tabatsembasembe” หรือ “ทำลายพวกมันกันเถอะ (let's terminate them)” อันเป็นคำขวัญที่ถูกร้องออกมาซ้ำแล้วซ้ำเล่าในการเดินขบวนระดมพลและการเดินขบวนของพรรค CDR และเมื่อพิจารณาถึงระดับนโยบายแล้วจะพบว่าแถลงการณ์ของพรรค CDR เรียกร้องให้ประชากรชาวฮูตู “ทำลายล้างโดยทุกวิธีที่เป็นไปได้” ต่อศัตรู ซึ่งได้รับการจำกัดความไว้ว่าหมายถึงกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซี⁴²

นโยบายเกี่ยวกับบทบรรณาธิการจึงแสดงให้เห็นโดยชัดแจ้งซึ่งเจตนาทำลายล้างพันธุ์ โดยพิสูจนให้เห็นจากงานเขียนของหนังสือพิมพ์ Kangura และการออกอากาศของสถานีวิทยุ RTLM นอกจากนี้ จำเลยแต่ละคนยังได้มีการปราศรัยของตนเองซึ่งเป็นพยานหลักฐานเพิ่มเติมเกี่ยวกับเจตนาทำลายล้างเผ่าพันธุ์ด้วย⁴³

Ferdinand NAHIMANA ได้ออกอากาศผ่านทางสถานีวิทยุแห่งรวันดา (Radio Rwanda) เมื่อวันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 1994 โดยเขากล่าวว่า เขามีความสุขที่สถานีวิทยุ RTLM เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการปลุกประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งหมายถึงประชากรชาวฮูตู และกล่าวว่าประชากรส่วนใหญ่ นั้นได้เผชิญหน้าด้วยความกล้าหาญด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการหยุดยั้งศัตรู ใน

⁴¹ Ibid.

⁴² AKAYESU Judgment, para. 957-969.

⁴³ Beth Van Schaack and Ronald C. Slye, International Criminal Law and its Enforcement.

เวลาที่มีการฆ่าจำนวนมากเกิดขึ้น การกระจายเสียงของสถานีวิทยุ RTLM นี้ใช้เวลาเกือบสามสัปดาห์ จึงมีบทบาทสำคัญในการก่อให้เกิดการฆ่า โดย Ferdinand NAHIMANA เชื่อมโยงศัตรูกับกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซี บทความของเขาที่ชื่อว่า “ปัญหาปัจจุบันและทางแก้ (Current Problems and Solutions)” ที่ตีพิมพ์ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1993 และออกเผยแพร่อีกครั้งในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1994 มีการอ้างถึงซ้ำๆ ว่าอะไรคือสิ่งที่เขาเรียกว่า “สมาคมตุตซี (Tutsi league)” ซึ่งเขาอ้างว่าหมายถึงประชากรชาวตุตซีทั้งหมดและเชื่อมโยงกลุ่มนี้กับศัตรูของประชาธิปไตยในวันดาดังนั้น ด้วยความเป็นมันสมองของสถานีวิทยุ RTLM เขาจึงได้สร้างอาวุธแห่งการสื่อสารเพื่อการต่อสู้ใน “สงครามแห่งสื่อ ถ้อยคำ หนังสือพิมพ์และสถานีวิทยุ” การออกอากาศของเขาจึงเป็นเสมือนการบรรจุกระสุน อีกทั้ง Ferdinand NAHIMANA ยังได้แสดงออกถึงเจตนาของเขาผ่านทางสถานีวิทยุ RTLM ด้วยการออกอากาศถ้อยคำที่มีเจตนาฆ่าบนพื้นฐานของความเป็นชาติพันธุ์ด้วย⁴⁴

Jean-Bosco BARAYAGWIZA ได้กล่าวการชุมนุมสาธารณะว่า “ทำลายพวกมันกันเถิด (let's exterminate them)” ด้วยคำว่า “พวกมัน (them)” ที่เป็นที่เข้าใจโดยบรรดาผู้ที่ได้ยินว่าหมายถึงประชากรชาวตุตซี ภายหลังจากการแบ่งแยกชาวตุตซีออกจากชาวฮูตูและสร้างความอับอายให้พวกตุตซีด้วยการบังคับพวกเขาให้แสดง Ikinyemera อันเป็นการเดินรำพันเมืองของชาวตุตซี ในการชุมนุมสาธารณะต่างๆ หลายครั้ง Jean-Bosco BARAYAGWIZA ได้ข่มขู่ว่าจะฆ่าพวกเขาและกล่าวว่าการฆ่าพวกเขานั้นทำได้ไม่ยาก ดังนั้น จากถ้อยคำและพฤติกรรมที่อำมหิตของ Jean-Bosco BARAYAGWIZA แสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ชัดถึงเจตนาที่จะทำลายประชากรชาวตุตซีเพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษาผลประโยชน์ทางการเมืองของประชากรส่วนใหญ่ชาวฮูตูที่มีตั้งแต่ปี ค.ศ. 1959⁴⁵

Hassen NGEZE เขียนในบทความและบทบรรณาธิการ และกล่าวในคำปราศรัยจำนวนมากที่พิสูจน์ให้เห็นถึงเจตนาทำลายล้างเผ่าพันธุ์ของเขา ในบทความอันหนึ่งของเขานั้นเขาได้กล่าวว่าชาวตุตซี “จะไม่ต้องปิดบังอีกต่อไปว่าสงครามนี้เป็นการสู้รบของชาวฮูตูต่อชาวตุตซี” การออกอากาศที่สถานีวิทยุแห่งวันดาเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน ค.ศ. 1994 เรียกร้องให้ผู้ฟังไม่ทำผิดพลาดด้วยการฆ่าชาวฮูตูแทนที่จะเป็นชาวตุตซี และการอ้างถึงลักษณะเฉพาะทางร่างกายและอุปนิสัยส่วนบุคคลของชาติพันธุ์ตุตซีผ่านหนังสือพิมพ์ Kangura และงานเขียนของเขาเองใน

⁴⁴ AKAYESU Judgment, para. 966.

⁴⁵ Beth Van Schaack and Ronald C. Slye, International Criminal Law and its Enforcement.

หนังสือพิมพ์ Kangura โดย Hassen NGEZE ได้กล่าวซ้ำๆ ถึงความกว้างของจมูกของชาวฮูตูว่าแตกต่างจากจมูกของชาวตุตซีและพรรณนาชาวตุตซีว่าชั่วร้าย

ส่วนบทบาทของเขาในการช่วยชีวิตชาวตุตซีบางคนที่เขารู้จักนั้น ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาเห็นว่าไม่เป็นการปฏิเสธเจตนาที่จะทำลายกลุ่มชาติพันธุ์เช่นนั้น ประกอบกับคำให้การของพยาน LAG ที่ได้ยินเขาพูดว่า “หาก Habyarimana ตาย เราจะไม่ไว้ชีวิตชาวตุตซี” และพยาน AEU ที่ได้ยิน Hassen NGEZE กล่าวผ่านเครื่องขยายเสียงว่า เขากำลังจะไปฆ่าและทำลาย Inyenzi ทั้งหมดให้สิ้น ซึ่งเขาหมายถึงชาวตุตซี อีกทั้ง Hassen NGEZE เองยังได้สั่งโจมตีพลเรือนชาวตุตซีใน Gisenyi ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ให้เห็นเจตนาทำลายประชากรชาวตุตซี⁴⁶

บนพื้นฐานของพยานหลักฐานข้างต้น ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาจึงเชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยว่า Ferdinand NAHIMANA, Jean-Bosco BARAYAGWIZA และ Hassen NGEZE กระทำด้วยเจตนาที่จะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนของกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซี ด้วยการอ้างถึงการเมืองโดยรวมเอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์และการเมืองเข้าด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ อันไม่ถือเป็นการปฏิเสธความเป็นเจตนาทำลายล้างเผ่าพันธุ์ได้รับการกระตุ้นโดยจำเลยทั้งสาม ในทางกลับกันการระบุปัจเจกบุคคลชาวตุตซีว่าเป็นศัตรูของรัฐเป็นการเชื่อมโยงความเป็นชาติพันธุ์ตุตซีกับพรรคการเมืองฝ่ายตรงข้ามเพื่อยืนยันข้อเท็จจริงว่าความเป็นสมาชิกของกลุ่มชาติพันธุ์เช่นนั้นเป็นเหตุเพียงอย่างเดียวที่ทำให้พวกเขาถูกมุ่งเป้าโจมตี⁴⁷

ต่อมาในการพิจารณาคดีหมายเลข ICTR-98-44-T ระหว่าง Prosecutor v. Juvénal KAJELIJELI (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “คดี KAJELIJELI”)⁴⁸ ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาก็ยังคงวางหลักเรื่องเจตนาในความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ด้วยการอ้างถึงแนวคำพิพากษาในคดี AKAYESU ว่า

การยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ คือ การบอกหรือก่อให้เกิดคนหนึ่งกระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์

⁴⁶ Ibid.

⁴⁷ Ibid.

⁴⁸ KAJELIJELI Judgment.

โดยศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาระบุว่า

ผู้ยุ่งจะต้องมีความมุ่งหมายที่จะสร้างการสร้างความเจตนาพิเศษตามที่กฎหมายกำหนดให้กระทำความผิดเช่นนั้นในจิตใจของบุคคลที่ได้เข้าร่วม ซึ่งหมายความว่าบุคคลผู้ยุ่งให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์เองจะต้องมีเจตนาพิเศษที่จะทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ได้แก่ การมุ่งจะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งกลุ่มชนชาติ เชื้อชาติ สืบเชื้อ หรือศาสนาเช่นนั้น⁴⁹

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง Juvénal KAJELIJELI กับทหารพลเรือน Interahamwe แล้ว ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาพบว่า Juvénal KAJELIJELI เป็นผู้นำของทหารพลเรือน Interahamwe และมีอำนาจควบคุมทหารพลเรือน Interahamwe ในชุมชน Mukingo อีกทั้ง Juvénal KAJELIJELI ยังมีอิทธิพลเหนือทหารพลเรือน Interahamwe ของชุมชน Nkuli ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1994 ถึงเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1994 อีกด้วย⁵⁰

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อเช้าวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 1994 Juvénal KAJELIJELI ได้สั่งทหารพลเรือน Interahamwe และยุ้งให้ฝูงชนที่เข้าร่วมชุมนุมที่ตลาด Byangabo ให้ “ฆ่าและกำจัดประชาชนเหล่านั้นทั้งหมดใน Rwankeri” และให้ “กำจัดชาวตุตซี” อีกทั้ง Juvénal KAJELIJELI ยังได้สั่งทหารพลเรือน Interahamwe ให้แต่งตัวและ “เริ่มทำงาน” ซึ่งเป็นการอ้างอิงถึงการฆ่าชาวตุตซี ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาจึงวินิจฉัยว่า เมื่อวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 1994 ที่ตลาด Byangabo ชุมชน Mukingo จำเลยได้ยุ้งทหารพลเรือน Interahamwe และฝูงชนโดยตรงและโดยสาธารณะให้กระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ต่อประชากรชาวตุตซี⁵¹

ข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า Juvénal KAJELIJELI เองมีเจตนาพิเศษที่จะทำลายล้างเผ่าพันธุ์ กล่าวคือ เจตนาที่จะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนของกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซี และมีเจตนาโดยตรงที่จะก่อให้เกิดผู้รับคำสั่งและผู้ฟังของเขา ได้แก่ ทหารพลเรือน Interahamwe และฝูงชนที่เข้าร่วมชุมนุมที่ตลาด Byangabo กระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ด้วยการสร้างเจตนาพิเศษที่จะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนของกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซีในจิตใจของทหารพลเรือน Interahamwe และ

⁴⁹ KAJELIJELI Judgment, para. 854. ประกอบ AKAYESU Judgment, para. 560.

⁵⁰ KAJELIJELI Judgment, para. 404.

⁵¹ Ibid., para 856.

ฝูงชนที่เข้าร่วมชุมนุม ด้วยการสังหารพลเรือน Interahamwe และยุยงให้ฝูงชนที่เข้าร่วมชุมนุมที่ตลาด Byangabo ให้ “ฆ่าและกำจัดประชาชนเหล่านั้นทั้งหมดใน Rwankeri” และให้ “กำจัดชาวตุตซี” อีกทั้งสังหารพลเรือน Interahamwe ให้แต่งตัวและ “เริ่มทำงาน” ซึ่งเป็นการอ้างอิงถึงการฆ่าชาวตุตซี

Juvénal KAJELIJELI จึงมีความผิดเพื่อการยุยงทหารพลเรือน Interahamwe และฝูงชนโดยตรงและโดยสาธารณะให้กระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์โดยการฆ่าหรือการทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างร้ายแรงต่อสมาชิกของประชากรชาวตุตซีใน Rwankeri ชุมชน Mukingo ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาจึงตัดสินให้ Juvénal KAJELIJELI มีความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์⁵²

ต่อมาในคดีหมายเลข ICTR-01-72-T ระหว่าง Prosecutor v. Simon BIKINDI (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “คดี BIKINDI”) ของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาที่จำเลยคือ Simon BIKINDI ถูกฟ้องในข้อหายุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ เพื่อการยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะต่อบุคคลซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดต่อทหาร เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่น ตำรวจชุมชน ทหารพลเรือน และผู้อยู่อาศัยท้องถิ่น ให้ฆ่าหรือทำร้ายทางร่างกายหรือจิตใจอย่างร้ายแรงต่อสมาชิกของประชากรชาวตุตซีด้วยเจตนาที่จะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนของกลุ่มเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์เช่นนั้น

ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาในคดีนี้ได้วางหลักของเจตนาในความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ว่า

บุคคลจะกระทำความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ เมื่อเขาได้ยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้กระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ด้วยเจตนาที่จะยุยงผู้อื่นโดยตรงและโดยสาธารณะให้กระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ โดยสันนิษฐานว่ามีเจตนาทำลายล้างเผ่าพันธุ์⁵³

⁵² Ibid., para. 856, 859-861.

⁵³ NAHIMANA et al. Judgment, para. 677.

นอกจากนั้น ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาในคดี BIKINDI นี้ยังได้วางหลักเพิ่มเติมเพื่อการพิจารณาเจตนาทำลายล้างเผ่าพันธุ์ว่า

ในกรณีที่ปราศจากพยานหลักฐานโดยตรง เจตนาทำลายล้างเผ่าพันธุ์อาจอนุมานได้จากข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องและสถานการณ์แวดล้อมแล้วแต่กรณี⁵⁴ เช่น บริบททั้งหมดที่ความผิดนั้นเกิด การมุ่งเป้าโจมตีเหยื่ออย่างเป็นระบบเนื่องด้วยความเป็นสมาชิกของกลุ่มที่ได้รับการปกป้อง การเฉพาะเจาะจงสมาชิกของกลุ่มอื่นเป็นพิเศษ ระดับ และขอบเขตของความผิดที่ได้กระทำลง ความถี่ของการกระทำที่เป็นการทำลายและเลือกปฏิบัติ หรือลัทธิทางการเมืองที่สร้างการกระทำดังกล่าวขึ้น⁵⁵

จากการวางหลักของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาในคดี BIKINDI นี้ แม้จะไม่ได้กล่าวอ้างอิงถึงแนวคำพิพากษาของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาในคดี AKAYESU ดังในคดี NAHIMANA et al. และคดี KAJALIJEI ได้ระบุไว้ แต่แนวทางของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาในคดี BIKINDI นี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการเดินตามแนวทางของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาในคดี AKAYESU ด้วยในเรื่องของเจตนาที่กฎหมายกำหนดในความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ กล่าวคือ ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดายังคงยืนยันว่า ผู้ยุยงจะต้องมีเจตนาโดยตรงที่จะยุยงผู้อื่นโดยตรงและโดยสาธารณะให้กระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ซึ่งอาจกระทำด้วยการบอกหรือก่อด้วยวิธีการอื่นใด และผู้ยุยงเองจะต้องมีเจตนาพิเศษที่จะทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ได้แก่ การมุ่งจะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งกลุ่มชนชาติ เชื้อชาติ สีผิว หรือศาสนาเช่นว่านั้นด้วย

เมื่อ Simon BIKINDI ถูกฟ้องว่า ในระหว่างปี ค.ศ. 1990 ถึง ค.ศ. 1994 Simon BIKINDI ได้ประพันธ์ แสดงและบันทึกเสียง หรือเผยแพร่บทประพันธ์ทางดนตรีที่สรรเสริญการรวมชาวฮูตูเป็นหนึ่งในเดียวและบรรยายลักษณะชาวตุตซีให้เป็นคนที่เอาชาวฮูตูลงเป็นทาส ซึ่งต่อมาบรรดาบทประพันธ์เหล่านั้นถูกนำไปใช้ในการรณรงค์โฆษณาชวนเชื่อเพื่อโจมตีชาวตุตซีว่าเป็นศัตรู (enemy) หรือเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดกับศัตรู (enemy accomplices) และเพื่อปลุกปั่น ยุยงและส่งเสริมประชากรชาวฮูตูให้แยกตัวออกจากชาวตุตซีและฆ่าชาวตุตซี

⁵⁴ SEROMBA Judgment, para. 176.

⁵⁵ NAHIMANA et al. Judgment, Closing Statement, para. 289.

แม้ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาจะพบว่า Simon BIKINDI ตระหนักดีว่า เพลงสามารถยุยงให้ฆ่าได้ หากผู้แต่งเพลงมีเจตนาที่จะกระทำการเช่นนั้น ซึ่งเจตนาที่ปรากฏชัดแจ้งจากเนื้อหาของเพลงนั่นเอง⁵⁶ แต่เมื่อศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาพิจารณาถึงความหมายของเพลง Twasezereya, Nanga ABahuta และ Bene Sebahinzi ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาก็สรุปว่า ไม่มีเพลงใดในสามเพลงนี้ที่เป็นการยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้กระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์โดยตัวของมันเอง Simon BIKINDI จึงไม่มีบทบาทในการเผยแพร่หรือเคลื่อนกำลังพลด้วยเพลงเหล่านี้ในปี ค.ศ. 1994

ส่วนข้อเท็จจริงที่ว่า ในช่วงปลายเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1994 ในเขตการปกครอง Gisenyi จำเลยคือ Simon BIKINDI ได้เดินทางไปบนถนนสายหลักระหว่าง เมือง Kivumu และ Kayove อันเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการที่ได้รับการคุ้มกันการเดินทางโดยทหารพลเรือน Interahamwe ด้วยยานพาหนะพร้อมกับระบบการปราศรัยสาธารณะที่มีการกระจายเสียงเพลง ซึ่งรวมถึงเพลงของ Simon BIKINDI เองด้วย และเมื่อมุ่งหน้าไปที่เมือง Kayove และ Simon BIKINDI ได้ใช้ระบบการปราศรัยสาธารณะในการกล่าวว่า คนส่วนใหญ่ชาวฮูตูควรลุกขึ้นทำลายชนกลุ่มน้อยชาวตุตซีให้สิ้น และในระหว่างทางกลับ Simon BIKINDI ก็ได้ใช้ระบบเดียวกันในการถามประชาชนว่าพวกเขาได้ฆ่าชาวตุตซีหรือยัง โดย Simon BIKINDI ได้เปรียบเทียบชาวตุตซีกับงู

ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาเห็นว่า การปราศรัยโดยตรงและโดยสาธารณะของ Simon BIKINDI บนถนน Kivumu-Kayove แสดงให้ศาลเชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยถึงเจตนาทำลายล้างเผ่าพันธุ์ของ Simon BIKINDI ในเวลานั้น เนื่องจาก Simon BIKINDI ไม่อาจที่จะไม่รู้ถึงการตกเป็นเป้าโจมตีของชาวตุตซีที่ในอดีต ซึ่ง Simon BIKINDI เองก็เคยส่งเสริมด้วยการชักชวนประชาชนให้ฆ่าชาวตุตซี ในเมือง Kivumu เมื่อปี ค.ศ. 1993 นอกจากนั้น Simon BIKINDI ยังไม่อาจไม่รู้ถึงผลกระทบที่เกิดจากคำพูดของเขา ซึ่งเป็นคำพูดของศิลปินผู้มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ เป็นบุคคลผู้มีอำนาจสำหรับทหารพลเรือน Interahamwe และเป็นผู้ที่ทุกคนรับรู้ว่าเป็นสมาชิกผู้ทรงอิทธิพลของพรรค MRND คำกล่าวของเขาจึงมีอิทธิพลต่อผู้ฟัง⁵⁷

ดังนั้น ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งรวันดาจึงพิพากษาให้ Simon BIKINDI มีความรับผิดชอบอาญาตามมาตรา 2(3)(ซี) ประกอบมาตรา 6(1) แห่งธรรมนูญศาลอาญาระหว่าง

⁵⁶ NAHIMANA et al. Judgment.

⁵⁷ BIKINDI Judgment.

ประเทศแห่งวันดา ในฐานะผู้ลงมือกระทำการบนฐานของการชักชวนให้ฆ่าชาวตุตซี บนถนนสายหลักระหว่างเมือง Kivumu และเมือง Kayove จนถึงปลายเดือนมิถุนายน ค.ศ.1994 Simon BIKINDI จึงมีความผิดในฐานะผู้กระทำความผิดโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์

ข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า Simon BIKINDI มีเจตนาผู้กระทำความผิดโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ด้วยการบอกหรือก่อให้เกิดผู้ฟังของเขา ได้แก่ ทหารพลเรือน Interahamwe และประชาชนกระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ด้วยการสร้างเจตนาพิเศษที่จะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนของกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซีในจิตใจของทหารพลเรือน Interahamwe และประชาชนผู้ฟังให้ทำลายชาวตุตซี โดย Simon BIKINDI ได้รับการสนับสนุนจากข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ บทบาทและชื่อเสียงของเขาที่มีอิทธิพลต่อผู้ฟัง และสถานการณ์แวดล้อมในขณะนั้นที่เขารับรู้ได้ว่าชาวตุตซีตกเป็นเป้าโจมตี ดังนั้น Simon BIKINDI เองจึงมีเจตนาพิเศษที่จะทำลายล้างเผ่าพันธุ์ กล่าวคือ เจตนาที่จะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนของกลุ่มชาติพันธุ์ตุตซี⁵⁸

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาวินิจฉัยจากคำให้การของผู้เชี่ยวชาญและพยานอื่นๆ ที่แสดงถึงคำกล่าวของผู้นำทางการเมือง เพลง และคำขวัญที่ได้รับความนิยมของบรรดาจำเลยเหล่านั้น ที่เป็นพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะกำจัดชาวตุตซีทั้งหมดหรือบางส่วนในวันดา อันเป็นการเพียงพอที่แสดงให้เห็นเจตนาที่จะทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนแล้ว

คำพิพากษาของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาทั้งสี่คดีได้ยืนยันแนวคำพิพากษาของศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดาเกี่ยวกับองค์ประกอบภายในของการผู้กระทำความผิดโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ว่า ผู้กระทำความผิดโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์จะต้องมีเจตนาโดยตรงที่จะกระตุ้นเพื่อก่อให้ผู้อื่นกระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ นอกจากนั้น ผู้ผู้กระทำความผิดยังต้องมีเจตนาที่จะสร้างเจตนาพิเศษที่จะกระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ ได้แก่ การมุ่งทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งกลุ่มสัญชาติ เชื้อชาติ สีผิวหรือศาสนา เช่นว่านั้น ในจิตใจของผู้ที่จะได้กระทำการทำลายล้างเผ่าพันธุ์ด้วย

แสดงให้เห็นว่า ศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งวันดา ยังคงยึดถือแนวทางการวินิจฉัยในส่วนข้อกฎหมายจากคดีก่อน และจึงนำมาปรับใช้กับข้อเท็จจริงในแต่ละคดีไป อันเป็น

⁵⁸ BIKINDI Judgment.

การสร้างแนวทางการใช้และการตีความบทบัญญัติความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ในส่วนที่ว่าด้วยเจตนาอันเป็นองค์ประกอบภายในของความผิดให้มีความชัดเจนมากขึ้น

ในการวินิจฉัยความรับผิดทางอาญานั้น นอกจากการกระทำของจำเลยจะต้องครบองค์ประกอบภายในของความผิดแล้ว โจทก์จะต้องพิสูจน์องค์ประกอบภายนอกของความผิดด้วย ซึ่งในความผิดฐานยุยงโดยตรงและโดยสาธารณะให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์นี้มีองค์ประกอบภายนอกของความผิด ได้แก่ การยุยงให้ทำลายล้างเผ่าพันธุ์ การกระทำโดยตรง การกระทำโดยสาธารณะ และการเป็นความผิดที่ไม่ต้องการความสำเร็จของการกระทำหรือความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผลของการกระทำ อันจะได้กล่าวถึงในบทต่อไป